

Weg met het rationalisme
'Dieren zijn geniaal'

Women in Science
Tips voor de top

Interview moslimstudente:
'Ik drink geen alcohol meer'

Jaargang 8 • nummer 14 • 13 maart 2008

ONAFHANKELIJK MAGAZINE VAN DE RADBOUD UNIVERSITEIT NIJMEGEN

V

O

X

Op zoek
naar alles

Mijn fascinatie oog voor de mens en wereld van morgen

Vrijdag 11 april, 13.00-17.00 TNO Utrecht

Recruitment day

Oog voor de mens en voor de wereld van morgen. Dat betekent dat we binnen TNO Bouw en Ondergrond, op de locaties Delft en Utrecht, werken aan maatschappelijke thema's. Met bijzondere aandacht voor mens, duurzaamheid en economie. Als starter met een Master of PhD opleidingsniveau heb je de kans om projectmatig toegepast onderzoek te doen voor overheid en bedrijfsleven, zowel nationaal als internationaal. Ook heb je bij TNO de unieke mogelijkheid om als trainee aan de slag te gaan.

Op vrijdag 11 april krijg je een kijkje achter de schermen van TNO. Je leert op een interactieve manier de werkerreinen van de businessunits kennen. Er zijn stands en presentaties over de thema's Energie, Leefomgeving, Bouwen, Klimaat, Bereikbaarheid en Water. En de mogelijkheden om trainee te worden. Via een speeddate vindt er een eerste selectie plaats.

Voor meer informatie en aanmelden ga naar WerkenbijTNO.nl. Dit kun je doen tot maandag 24 maart. Als wij gefascineerd raken door jouw achtergrond, dan ontvang je een uitnodiging om op 11 april onze gast te zijn.

werkenbijTNO.NL

Nummer 14 • jaargang 8 • 13 maart 2008

Lekker ploegen door de modder. Zo'n veertig mountainbikers deden op 2 maart mee met de verkenning van het cross-country parcours van het WK Wielrennen & Mountainbiken voor studenten dat van 19 tot 26 mei plaatsvindt in Nijmegen. Ze worstelden zich langs de 'Koekleklef' en bedwongen het beruchte 'Wortelenpad'. De try-out voor het tijdrit- en wegwedstrijdparcours vindt plaats op 15 maart.

www.wucc2008.nl

Nieuwsachtergrond Verplicht op talencursus

De Radboud Universiteit moet een tweetalige universiteit worden, adviseerde de commissie Taalbeleid vorige week. Maar dan moet het Engels van docenten een stuk beter. Bijvoorbeeld door een verplichte taaltraining. "Zo krijgen studenten een taalniveau dat ze later nodig hebben om in een internationale baan of in de wetenschap goed te kunnen functioneren."

Interview Moslimstudente: heilig geloof in de dialoog

De Moslimstudentenvereniging organiseerde van 11 tot en met 13 maart een themawEEK over kunst, cultuur en wetenschap uit de islamitische wereld. Studente Arabische taal en cultuur Sultan Klein Brinke is nu een jaar praktiserend moslim. "Ik leer voortdurend."

Onderzoek de Fascinatie van Hub Zwart

In de interviewreeks 'De fascinatie' gaat Vox op zoek naar wat het hart van RU-wetenschappers sneller doet kloppen. Dit keer Hub Zwart, hoogleraar filosofie bij de faculteit natuurwetenschappen, gefascineerd door bijna alles en op zoek naar de theorie die de wereld kan verklaren. "Via haaiantanden sta je in contact met tien miljoen jaar geleden."

en verder 4 nieuws & opinie 13 wetenschap kort 24 interview René ten Bos 26 cultuur 30 vox campus 32 huisgenoten

Bij dit nummer We kregen een nieuwe klasgenote. Vers over uit de States en bruisend van ambitie. Ze verkondigde vol overtuiging haar toekomstplannen: president van Amerika worden. (Nee, Hilary heeft niet op een Twentse middelbare school gezeten). Natuurlijk deden we daar wat lacherig over. Die Amerikanen toch, altijd zo zelfverzekerd. Mooi dat ze ondertussen wel alle hunks van onze school wist te versieren. Afijn, geen idee waar die Sally ooit nog terecht is gekomen, maar haar aanpak was zo slecht nog niet. Daarom hier mijn persoonlijke tip voor alle vrouwen die het willen maken: mik ettelijke tredes hoger, dan zie je dat glazen plafond niet eens meer. Overigens spreekt hier slechts uw tussenpaus. Als de nieuwe hoofdredacteur per 1 juni begint, ben ik weer eigen baas. /Bea Ros

in
20
10
8

Foto: Bert Beelen

TV beïnvloedt taalvaardigheid

Scholieren met een Turkse achtergrond blijken de Engelse taal minder goed te beheersen dan hun Nederlandse leeftijdsgenoten. Reden: ze zien minder Engelstalige programma's op tv.

Riekje Nijhof (26), studente Engelse taal en cultuur, deed voor haar masterscriptie onderzoek naar het Engels van middelbare scholieren van Turkse en van Nederlandse komaf. Ze stelde vast dat het regelmatig bekijken van Engelstalige tv-programma's, zelfs wanneer die ondertiteld zijn, goed is voor de Engelse taalvaardigheid. Turkse scholieren zien veel minder van die programma's, omdat ze thuis via de satelliet vooral Turkse tv-programma's krijgen voorgeschoteld. Daardoor scoren ze aanzienlijk slechter op de Engelse taalvaardigheid dan hun Nederlandse leeftijdsgenoten.

Het onderzoek is volgens Nijhof belangrijk omdat het aantoonde dat de taalachterstand los staat van de Turkse taalachtergrond. Bovendien constateerde ze geen aantoonbare verschillen op het gebied van motivatie. Haar onderzoek biedt mogelijkheden om de Engelse taalachterstand van Turken in de toekomst effectief aan te pakken. /BC

Plasterk betreedt virtual reality

Diep onder de indruk was minister Plasterk van zijn bezoek aan het Nijmeegse RIVER-lab, waar psychologische experimenten worden uitgevoerd met behulp van virtual reality. De minister droeg zelf de helm en handschoenen om te ervaren hoe het voelt om via een smal hangbruggetje over een ravijn te lopen. "Onvoorstelbaar hoe je de hoogte-

vrees voelt tot in je botten, terwijl je weet dat er gewoon een solide vloer ligt", aldus Plasterk. Het bezoek van de minister aan de campus maakte deel uit van een werkbezoek aan Nijmegen. 's Avonds ging de minister in debat met 'Nijmegenaren', onder wie studenten en universiteitsbestuurders. Zie voor een verslag op www.voxlog.nl.

Week van de medezeggenschap

Of het nu gaat om onderwijsfaciliteiten of het aantal contacturen: studenten praten mee over de besluiten die op de Radboud Universiteit worden genomen. Hoe dat precies in zijn werk gaat kun je zien op donderdagmiddag 20 maart. Dan wordt het overleg

van de studentenraad met het college van bestuur nagespeeld met een simulatiespel. Het rolspel is het sluitstuk van de 'week van de medezeggenschap'. Voor het hele programma zie www.ru.nl/usr.

Change

Ach, het leven zou een stuk minder aantrekkelijk zijn als er niets viel te klagen.

Wij doen aan wedstrijdklagen. We zaten met zijn allen te wachten op de voorzitter van een commissie die later bleek te zijn opgeheven, maar dat wisten we toen nog niet. "Weet je wat het is", zei Kneepjes, toen we ons bekloegen over het feit dat we koud waren ontsnapt aan de Basiskwalificatie Onderwijs, of we dreigden alweer opnieuw op cursus gestuurd te worden. Alle masters moeten in het Engels volgens een stelletje adviseurs van het CvB. "Onderwijs," mijmerde Kneepjes, "is als eten uit de muur. Je gooit er wat geld in, je trekt een laagje open, het ruikt veelbelovend, maar je brandt je vingers, je brandt je huid, je eet te snel en te gulzig, en je staat buiten met een baksteen in je maag en een onvoldaan gevoel." "Jaaaahh" zeiden wij, en we rammelden met de knokkels op tafel. "Nee," zei Mientje van de Laar, "onderwijs is als het in de lucht houden van vijftig draaiende bordjes, en terwijl je als een gek op en neer rent, klettert het servies naar beneden nog voor je 'O, my gosh' hebt kunnen zeggen." Ze keek triomfantelijk, maar wij vonden het alleszins matig. Halbertsma stond op. Hij stak zijn duimen achter zijn bretels

en sprak: "Onderwijs, dierbare getuigen, is als een vuilniszak, die je zo hebt volgepropt met afval, dat het touwtje los schiet. Maar je duwt, je trekt, je hijgt, je handen zijn klef van de mayonaise die eruit sijpelt, en toch, het lukt je, met veel gekerm peuter je het touwtje er omheen. Je juicht van opluchting. Je pakt de zak, je loopt uit balans omdat je je broek wil schoonhouden, en dan, op de drempel van de keukendeur, glibbert het ding uit je vingers, en ligt de hele flikkerse boel op straat." "Jaaaaahhh", zuchtten wij verlekkerd. "Zo is het." We floten, we kirden, we snoven.

Op dat moment kwam de voorzitter binnen. "De commissie is afgelast, jongens. Maar nu jullie hier toch zitten. Als we nu eens de eindtermen van het derde jaar verplaatsen naar het tweede jaar, en als we een samenwerkingsvak creëren dat de kennis van het eerste jaar samenbalt in een leerwerktraject waarin alle docenten twee colleges verzorgen?" "Geweldig idee!" zeiden we enthousiast, "laten we onmiddellijk beginnen." Andermans nieuwigheid, daar kunnen wij slecht tegen. Maar uit eigen beweging hervormen we onszelf te pletter. Er is niets mooiers dan onderwijs. /Mgt

D O R P S P O M P

Niet alle studenten vullen bij een tentamen de docentbeoordeling in. Hoe anoniem zijn de beoordelingen en hoe groot is de angst onder studenten voor beïnvloeding van hun cijfers?

Wouter Spaak,

eerstejaars geschiedenis

"Ik heb wel eens tentamens waar we maar met vijftien studenten zitten. Dan weet de docent wel van wie welk formulier komt. Maar of dat erg is? Ik ga ervan uit dat docenten integer genoeg zijn om hun beoordeling daar niet door te laten beïnvloeden."

Monique van der Haagen,

docent Engelse taal en cultuur

"Ik kijk. Dat geef ik eerlijk toe. Ik vind dat de evaluaties niet goed genoeg verwerkt worden door het IOWO, open vragen worden niet goed verwerkt en er worden te weinig correlaties getrokken. Als ik de informatie juist wil interpreteren, dan moet ik zelf wel kijken. Maar dat beïnvloedt mijn beoordeling niet."

Letlica Hustinx,

docent Nederlandse taal en cultuur

"Ik laat een student de stapel beoordelingen altijd goed door elkaar huselen, zodat ik niet kan zien welke evaluatie van wie komt. Zoiets moet gewoon hartstikke anoniem gebeuren. Daarna kijk ik wel. Ik heb feedback nodig om mijn vak zo goed mogelijk uit te oefenen. Die krijg ik niet voldoende van het IOWO."

Anne de Leeuw,

tweedejaars Engelse taal en cultuur

"Ik vind deze commotie grote onzin. Een docente verliet eens het lokaal toen wij de evaluaties invulden, omdat ze vond dat ze daar niet bij hoorde te zijn. Van mij hoeft het niet zo moeilijk."

Hans Lekkerkerk, docent arbeid,

personeel en organisatie

"Ik ben voor online-evaluaties. We hebben Blackboard niet voor niets. Studenten zouden de evaluatie dan ná de bekendmaking van het resultaat moeten invullen, als voorwaarde voor de cijferverwerking. Zo krijg je honderd procent respons. Open vragen worden wat mij betreft niet langer anoniem ingevuld. Zo ontnem je studenten de mogelijkheid om ronduit onbeschofte teksten op te schrijven en je kunt ze zelfs om uitleg vragen." /BC

Radboud Universiteit luidt alarmklok

Nog meer chipkaarten onbetrouwbaar

Nieuw onderzoek van de afdeling Informatica heeft aan het licht gebracht dat ook toegangspassen van ministeries en andere rijksgebouwen vrij gemakkelijk zijn te kraken.

Minister Guusje ter Horst heeft woensdag de Tweede Kamer geïnformeerd over de nieuwe Nijmeegse bevindingen. Een woordvoerder van de minister zegt blij te zijn over de tip. "De samenwerking met de universiteit is goed.

Het ministerie heeft zich nu goed kunnen prepareren." Inmiddels heeft GroenLinks over de kwestie een spoeddebat aangevraagd.

Hoogleraar informatica Bart Jacobs, wiens onderzoeksgroep eerder al de OV-chipkaart als onveilig ontmaskerde, heeft woensdagmiddag in een persconferentie wereldkundig gemaakt hoe betrekkelijk eenvoudig talloze toegangspassen zijn te kraken. Het gaat om alle passen die zijn uitgerust met de zogenaamde

Mifare Classic-chip, die zijn verwerkt in wereldwijd één miljard passen. In Nederland zijn twee miljoen toegangspassen in het geding, onder meer voor diverse Rijksgebouwen en andere overheidsinstanties. De woordvoerder van Ter Horst wil niet zeggen om welke rijksgebouwen het precies gaat. "Maar genoeg om meteen in actie te komen."

De Algemene Inlichtingen en Veiligheidsdienst AIVD heeft zich er inmiddels van verzekerd dat de

betreffende rijkspassen inderdaad ondeugdelijk zijn, en gaat nader onderzoek doen. Ter Horst had al eerder aangekondigd in het vierde kwartaal van dit jaar met een nieuwe, beter beveiligde pas te komen. De minister hoopt dit traject nu te versnellen, en kondigt in de tussentijd 'rijksbreed aanvullende maatregelen' aan voor alle gebouwen die momenteel met de als onbetrouwbaar ontmaskerde pas zijn te betreden. /PvdB

'Maak docentevaluatie anoniem'

Niet alle studenten vullen bij een tentamen de docentbeoordeling in, omdat ze bang zijn dat het hun tentamenpunt beïnvloedt. Rob Janssen van de studentenraad vindt dat de universiteit studenten de mogelijkheid moet geven om de enquêtes volstrekt anoniem in te vullen.

De docentbeoordeling hoort eigenlijk al anoniem te zijn: studenten vullen het formulier in zonder hun naam erbij te zetten.

De docent levert de stapel vervolgens in bij het onderwijsbureau dat hem doorgeeft aan het IOWO voor verdere verwerking. Maar niet iedereen is ervan overtuigd dat dit systeem ook werkelijk waterdicht is. Rob Janssen: "Wanneer een docent dat zou willen, kan hij de beoordelingen doorkijken. Daarna is het een koud kunstje om aan de hand van pen en handschrift op te zoeken wie er verantwoordelijk is voor een slechte beoordeling. Dat zou het

tentamenresultaat nadelig kunnen beïnvloeden."

Volgens hem zijn er op dit moment geen concrete aanwijzingen dat docenten ook werkelijk op die manier te werk gaan, wel erkennen docenten dat ze de resultaten doorkijken (zie ook: 'Dorpspomp'). Rob Janssen: "Ik weet wel dat er studenten zijn die de evaluatie niet invullen, vanwege het risico dat hun tentamenresultaat erdoor beïnvloed wordt." Volgens hem speelt het probleem vooral bij enkele kleine letterenopleidingen. Kim Konsten van de facultaire studentenraad erkent dat er over de zaak gesproken wordt maar wil vooralsnog geen commentaar geven. Een simpele manier om de anonimiteit te garanderen is volgens Janssen het 'stembusmodel' waarbij studenten de evaluaties in een gesloten doos of koker doen. Als dat niet kan, pleit hij voor een gedragscode voor docenten. "Sommige docenten laten de studenten de evaluatie in een envelop doen. De laatste die het tentamen verlaat moet de envelop verzegelen. Het zou al een vooruitgang zijn wanneer dat algemeen gebruik wordt." /RG

Lekker fout lustrumfeest

Op donderdag 15 mei kun je in de Refter meezingen met foute Nederlandstalige hits tijdens het 'Grote Nederlandse Feest'. Lee Towers, de Sjonnies, Conny Koningen, en Dries Roelvink staan dit jaar op het podium van het Lustrumfeest, ter ere van het 85-jarig bestaan van onze universiteit. "Het programma mag best fout zijn. Dat past helemaal in het thema van het lustrumfeest: 'Luxe en decadentie', verklaart

Patrick Leijzer, de feestprogrammeur van Studentenzaken. De grote afsluiters zijn de Coronas. "Da's echt een goede feestband," vertelt Leijzer enthousiast, "ze laten een microfoon door de zaal gaan en beweren elk verzoeknummer te kunnen spelen."

Tegendraads

In het Cultuurcafé staan artiesten van een heel ander allooi. New Cool Collective, Balkanbeats

en diverse andere Balkan dj's en bands zijn nogal tegendraads verzeleken met wat er allemaal op het Refterpodium komt te staan. De programmeur noemt het feestje "een héle strakke tegenprogramming".

Voxlog is vernieuwd: permanent video's op de voorpagina, een uitgebreide agenda en een strakke vormgeving. Benieuwd? Kijk op

VOXLOG.NL

DRIETAND
Lisa Westerveld

Trots
op trui?

Trots en betrokkenheid zijn twee onderwerpen die een prominente plaats hebben op de agenda van het college van bestuur. De Radboud Universiteit is immers de beste universiteit van Nederland en daar kunnen we trots op zijn. De

Universitaire Studentenraad ziet trots en betrokkenheid zelfs als basis voor het verbeteren van het onderwijs. Studenten zijn de ambassadeurs van de universiteit, lees ik op de site van AKKURAAD. Hoe trotser de studenten zijn, hoe beter zij deze rol kunnen vervullen. Studenten kunnen op een simpele manier al uitdragen dat ze trots zijn, bijvoorbeeld door af en toe in RU-kleding te lopen, die in steeds meer soorten en maten te koop is.

Enkele jaren geleden kreeg je als lid van de Studentenraad, of wanneer je een bestuursfunctie bekleedde, een trui van de universiteit als bedankje. Deze was blauw-wit horizontaal gestreept, model "rugby-trui met kraagje". De trui viel wél goed op; zo droeg een vriend het ding tijdens een metafestival en konden we hem iedere keer makkelijk vinden tussen de menigte. Ik was een minder grote fan, helemaal toen ik na een jaar AKKU-bestuur en twee jaar USR voor de derde keer dezelfde trui kreeg. Drie dezelfde truien waren wat veel van het goede en het CvB zou dit wel begrijpen, dacht ik. Daarom stuurde ik een mail met de volgende strekking naar de toenmalig rector magnificus:

*"Geachte mijnheer Blom,
Vandaag kreeg ik als bedankje voor afgelopen jaar een trui van de RU. Nu waardeer ik dit soort cadeaus, maar inmiddels is dit mijn derde exemplaar. Daarom wil ik u vragen of ik mijn trui kan inruilen voor een ander model.
Met vriendelijke groet,
Lisa Westerveld"*

Tot mijn teleurstelling bleek ruilen niet mogelijk te zijn, aangezien het college van bestuur de truien speciaal had uitgezocht voor actieve studenten. Mijn gedachte dat de verkoopcijfers van dit model tegenvielen en ze daarom werden weggegeven, bleek in ieder geval niet te kloppen. Dus liggen er nog steeds drie – zo goed als ongedragen – truien in mijn kast. Wanneer iemand die dit stuk leest wél graag in een blauw-wit gestreepte rugbytrui wil lopen of wellicht van RU-trui wil ruilen, dan houd ik me aanbevolen. Capuchontruien hebben overigens mijn voorkeur. Trots zijn op de universiteit is een mooie gedachte, ik heb daarom onlangs maar een hip RU-shirtje gekocht.

In de rubriek Drietand geven drie Radboudianen, Henk van Houtum, Lisa Westerveld en Peter van der Heiden om beurten hun mening.

Onderzoek naar islam en kunst

De Nijmeegse arabist Karin van Nieuwkerk krijgt meer dan een half miljoen euro van NWO om onderzoek te doen naar de relatie tussen islam en podiumkunsten.

De laatste jaren zoeken steeds meer praktiserende moslims naar creatieve combinaties van kunst, cultuur en geloof. Islamitische comedy, theaterstukken en popmuziek schieten als paddenstoelen uit de grond. Met het geld van NWO gaat arabist Karin van Nieuwkerk de komende vier jaar onderzoeken welke rol deze nieuwe, experimentele projecten spelen in de kunst, religie en samenleving in Europa en het Midden-Oosten.

Europa geldt vaak als verdraagzaam, maar volgens Van Nieuwkerk is de moderne creatieve omgang met de islam nog niet he-

maal geaccepteerd. "Door de secularisatie in het Westen is religie in het openbare domein nog altijd problematisch. Daarnaast speelt zowel de specifieke historische relatie van de islam en Europa als de ontwikkelingen van het islamdebat in Nederland een rol in de terughoudendheid." Het onderzoek lijkt met de aangekondigde anti-Koran film van Geert Wilders erg actueel. Maar de NWO-subsidie heeft daar niets mee te maken, zegt Van Nieuwkerk. "Wetenschappelijke kwaliteit is het belangrijkste criterium geweest." Ze is niet van plan de omstrede film in haar onderzoek te betrekken. "De film van Wilders is een politieke uiting en heeft primair niets met kunst te maken. Het valt als zodanig niet onder het project." /RN

Actie voor méér sportvelden

Zo'n tien sportharten stonden op 10 maart bij de ingang van de Aula, om vanaf twee vierkante meter kunstgras de passerende universiteitsbestuurders te overtuigen van de noodzaak tot uitbreiding van de buitensportmogelijkheden aan de universiteit. "Krap hé?" zegt het spandoek. De krapte treft vooral de veldsportverenigingen. Voetbalvereniging FC Kunde en hockeyclub Apeliotes hebben flinke wachtlijsten omdat ze met respectievelijk één voetbalveld en één hockeyveld de grenzen van hun capaciteit hebben bereikt. De parkeerplaats tussen het Gymnasion en Sterrebosch zou zich lenen voor uit-

breiding, maar dan moet het college daarvoor wél geld beschikbaar stellen. Met de actie hopen de studenten dat de uitbreiding wordt meegenomen in de investeringsplannen die het college van bestuur in mei bekendmaakt. Een belangrijk moment voor de actievoerders, in de verte ziet de groep rector magnificus Bas Kortmann naderen. Hij stopt, neemt wat afstand om het spandoek in zijn geheel op te nemen, vertelt iets leuks over sport en Nijmegen en hij stelt tot besluit de groep op het groen gerust: "Ik ken het probleem." Nu afwachten wat er van komt. /JG

INGEZONDEN

Student & Klassiek

Ik heb met plezier het artikel 'Student & Klassiek: Beethoven? Boeien!' gelezen. Vooral in de voorlopige conclusie dat klassieke muziek onder studenten niet echt leeft, kon ik mij vinden. Dit artikel heeft studenten mogelijk geattendeerd op het bestaan van het Nijmeegs Studenten Orkest (NSO), waardoor meer mensen hun optredens zullen bezoeken.

Helaas wordt er niet gesproken over andere klassieke studentenverenigingen in Nijmegen, zoals het Nijmeegs Studenten Koor Alphons Diepenbrock (NSKAD, waar ik lid van ben). Ook bij deze concerten zitten weinig studenten, terwijl deze concerten misschien wel toegankelijker zijn voor studenten dan de optredens van het NSO. Het zou leuk zijn geweest (en ook informatief voor uw lezers) als ook het NSKAD aandacht had gekregen in uw artikel.

Jonas Dietz (bas bij NSKAD)

Nieuwe hoofdredacteur Vox

Op 1 juni zal Chris-Jan van der Heijden (42), hoofdredacteur van ANWB-magazine *Op Pad*, aantreden als nieuwe hoofdredacteur van *Vox*. Van der Heijden studeerde geschiedenis in Nijmegen en zette zijn eerste stappen in de journalistiek bij studentenblad *ANS*.

Wat is de constante tussen studentenblad ANS en het hoofdredacteurschap van Vox?

“Bij *ANS* is mijn journalistieke carrière begonnen, en *Vox* voelt als thuiskomen. Een jaar geleden ben ik naar Ooij verhuisd, nu reis ik elke dag vijf uur op en neer naar de *Op Pad*-redactie in Den Haag. Nijmegen is echt mijn stad, en ik vind het heerlijk er weer te kunnen werken. Ik verheug me er nu al op dat ik het culturele leven in Nijmegen weer op kan pakken; daar had ik de laatste jaren nauwelijks tijd voor.”

Wat krijgt de universiteit met jou in huis?

“Ik ben een alleseter, lees tal van bladen, en vind bijna alles interessant. En hoewel ik geschiedenis heb gestudeerd, wilde ik eigenlijk

Foto: Bert Beelen

bioloog worden. De bètawetenschappen vind ik mega interessant. In mijn nieuwe baan kan ik volop de intellectuele uitdaging aangaan, door bijvoorbeeld bepaalde onderwerpen in *Vox* uit te diepen, door ze van allerlei kanten te belichten.”

Wat gaat de Vox-lezer van je merken?
“Dat zullen voorlopig kleine aanpassingen zijn, want in grote lij-

nen vind ik het een goed blad. Een goed doortimmerd concept, leuke invalshoeken, goede toon. Ik wil wel proberen de lezer nóg meer te verleiden het blad van A tot Z te lezen. Het mag wel wat prikkelender worden gebracht, met iets meer humor, met wat vaker een knipoog naar de lezer. Voor *Voxlog* geldt hetzelfde: de inhoud kan urgenter. Ik wil dingen

gaan verzinnen op de site waar niemand omheen kan. Maar ik besef dat dit een lastig punt is, want daar is al over nagedacht, en dat wil natuurlijk elke site.”

Is Vox wat jou betreft kritisch genoeg?
“Lastig te zeggen, omdat ik momenteel niet alle ins en outs van de universiteit ken, en dus niet weet wat *Vox* mogelijk laat liggen. Maar ik hang de stelling aan dat kwaliteit altijd voor kritisch gaat: wie kwalitatief goede journalistiek bedrijft, is vanzelf kritisch. Maar andersom geldt dat niet: kritisch schrijven leidt niet automatisch tot kwaliteit, juist niet. Vaak uit zich dat in een zurig toontje, dat me enorm tegen staat.”

Wat komt na jouw komst als eerste op de agenda van de redactie?

“Ik heb een grote fascinatie voor nieuwe vormen van schone energie en de techniek en wetenschappelijke kennis die daarmee samenhangt. Dat zal in *Vox* nog wel door gaan druppelen. Om te beginnen met een klimaatneutrale redactie.” /PvdB

OVER DE SCHUTTING

Maastrichtse studentenpartijen Dope en Novum hanteerden vorig jaar een dubieuze tactiek om studenten aan het stemmen te krijgen. Rond middernacht zochten zij kroegen en sociëteiten op om zieltjes te winnen onder de aangeschoten studenten. Met laptop in de aanslag: er kon direct gestemd worden. Dit jaar maakt het stembureau korte metten met deze praktijken: de online stembus moet tussen 22.00 en 6.00 uur dicht. Studentenpartij Dope heeft democratie hoog in het vaandel en tekende direct bezwaar aan tegen de “ondemocratische besluitvorming” rondom de maatregel.

Verrassend: *geeks* van de Universiteit Twente en de Technische Universiteit Eindhoven blijken het actiefst bij te dragen aan online encyclopedie Wikipedia. Dat ontdekte een student mediastudies aan de UvA, die de bijdragen vanuit Nederlandse universiteiten onder de loep nam. Hoewel Groningse studenten het meest posten op Wikipedia, bleken na correctie voor studentenaantallen de technische universiteiten het actiefst. De TUe kreeg van de UvA-student de ‘Top Geek Award’: Eindhovense studenten pasten verreweg het meest aan in artikelen over natuurwetenschappen, ict en online role playing games.

Nu zit er natuurlijk ook een voordeel aan een overschot aan mannen op de universiteit – voor vrouwen althans. Tegen sexy mannen geen bezwaar: aan de Technische Universiteit Delft verscheen afgelopen week de achtste editie van de Mijnbouw Mannen Kalender. Geen bezwete, zwarte en vadsige mijnwerkers, maar strak afgetrainde mijnbouwstudenten met als opdracht: stoer kijken. Een commissie van vier vrouwen had de aangename taak te selecteren wie er halfnaakt op de kalender mochten. Op de door mannen gedomineerde universiteit valt de verkoop van de kalender vooralsnog tegen. /MP

Verplicht op talencursus

De Radboud Universiteit moet een tweetalige universiteit worden, adviseerde de commissie Taalbeleid vorige week. Maar dan moet het Engels van docenten een stuk beter. “Studenten hebben het liefst dat het taalniveau van de docent *near-native* is.”

Wil de RU daadwerkelijk een tweetalige universiteit worden, dan is een inhaalslag nodig. Op dit moment is de Engelse taalbeheersing van docenten onvoldoende om Engelstalige colleges te verzorgen. Volgens het Strategisch Plan van de universiteit mogen colleges in het Engels echter niet tot een grotere studiedruk leiden. Ook moeten Engelstalige colleges dezelfde kwaliteit hebben als die in het Nederlands.

Die ambities zijn wellicht te hoog gegrepen, concludeert Marieke Pompe in haar scriptie *Babylonian Education* voor haar studie Engels. Studeren in het Engels kost altijd net iets meer tijd en ook lijdt de dynamiek van groepsdiscussies onder een taalbarrière. “Studeren en college geven in een tweede taal, ongeacht hoe goed je die taal beheerst, is gewoon niet hetzelfde als studeren en college geven in je moedertaal.”

Pompe enquêteerde docenten en studenten op de RU over hun eigen en elkaars taalvaardigheid in het Engels. Ook onderzocht ze hoe het Engels wordt gebruikt binnen de Engelstalige masters. Een opmerkelijk resultaat in haar onderzoek is dat bijna 64 procent van de docenten soms, vaak of altijd op het Nederlands overschakelt wanneer blijkt dat de collegezaal is gevuld met enkel Nederlandstalige studenten. De docenten geven aan het

onzinnig te vinden om in die situaties door te gaan met college in het Engels. “Toch niet zo handig”, vindt Pompe. “Engelstalige vakken worden vaak in het Engels voorbereid. Ook de sheets en hand-outs zijn in het Engels, dan kan het verwarrend worden wanneer de docent omschakelt naar het Nederlands. Door juist in het Engels college te blijven geven, neemt de taalbeheersing van de studenten toe. Het is een niveau

dat studenten later nodig hebben om in een internationale baan of in de wetenschap goed te kunnen functioneren. Wanneer bachelorstudenten goed getraind worden in hun begrip en kennis van het Engels, gaat de Engelstalige master hen ook beter af.”

Zelfverzekerd

De docenten blijken uitermate zelfverzekerd over hun beheersing van de Engelse taal: 82 procent van de docenten kwalificeert hun Engels als meer dan adequaat om interactief les te kunnen geven. De masterstudenten denken daar anders over. Tachtig procent zou graag zien dat docenten hun Engelse uitspraak verbeteren. “Ze ergeren zich aan een foute uitspraak of wanneer het Engels van

docenten doorspekt is met letterlijk vertaalde Nederlandse uitspraken.” Om het ‘stick up your finger’ en het ‘put your mobiles out’ definitief uit de collegezaal te bannen is een verplichte taal cursus voor docenten een goede optie, vindt 54 procent van de ondervraagde masterstudenten. “Het is logisch dat de docenten de Engelse cursus vrijwillig willen houden,” zegt Pompe, “ze hebben het druk genoeg en zien de bui al hangen wanneer ze ook verplichte cursussen moeten volgen.” Met de aanbevelingen van de commissie Taalbeleid lijkt die verplichte cursus er toch aan te komen. Het niveau van docenten in Engelstalige masters zou C2 ofwel van academisch niveau moeten zijn. “Dat is ook wat de studenten graag hebben”, aldus

Pompe. “Ze hebben het liefst dat het taalniveau van de docent *near-native* is. De studenten gaan ervan uit dat wanneer hun docent zo goed Engels spreekt, hun eigen Engels er ook op vooruit gaat. Docenten beheersen de Engelse vaktermen vaak goed, maar het aanbrengen van nuances in de uitleg gaat ze soms moeilijk af.” In haar scriptie

beveelt Pompe aan dat zowel docenten als studenten worden getest op het Engels en desnoods verplichte cursussen volgen, zoals ook de taalcommissie heeft voorgesteld. x

Tekst: Alex van der Hulst
Foto: Bert Beelen

Het bestuur van de Stichting Internationaal Vrouwencentrum Nijmegen (IVC) zoekt een **penningmeester**.

De IVC geeft ondersteuning bij emancipatie en maatschappelijke participatie van allochtone vrouwen in Nijmegen en omgeving. Wij zoeken een kandidaat die affiniteit heeft met de doelgroep en doelstelling van het IVC, een bedrijfseconomische of financiële achtergrond heeft en enthousiast wil meedenken over budgettering, financiering en innovaties bedrijfseconomisch en financieel kan adviseren en begeleiden. Het bestuur vergaderd 1 keer per maand. Tijdinvestering: 1 tot 2 dagdelen per maand.

Voor meer informatie mail naar Mariet Meurs, bestuursvoorzitter:
Mariet.Meurs@han.nl.

Kandidaten kunnen zich aanmelden met een CV bij
Mariet Meurs, bestuursvoorzitter: Mariet.Meurs@han.nl.

RU: trendsetter of hekkensluiter?

In Wageningen en Delft zijn alle masters in het Engels. Ook de andere technische universiteiten scoren hoog met Engelstalige masters: 83 procent in Eindhoven en 90 procent in Twente. Bij de algemene universiteiten schommelen de percentages rond de 60 tot 70 procent. De RU is met 34 procent Engelstalige masters een hekkensluiter, blijkt uit een Nederlands-Vlaamse inventarisatie uit 2007. Engelstalige bachelors zijn in Nijmegen nog helemaal geen item. Dat geldt overigens voor de meeste universiteiten. Alleen de Erasmus Universiteit loopt voor de troepen uit, met een kwart Engelstalige bachelors, gevolgd door Tilburg (12,5 procent)

Het klopt dat de RU niet bepaald trendsetend is met haar taalbeleid voor tweetalig onderwijs, zegt Liesbet Korebrits, directeur van het Nijmeegse talencentrum UTN. “Maar dat wil niet zeggen dat we in de praktijk zoveel achter lopen op de rest. Vaak zit er enige discrepantie tussen de officiële beleidslijn en de praktijk.” Bovendien zijn er grote verschillen tussen faculteiten. Aan de RU springen bijvoorbeeld de faculteiten managementwetenschappen, geneeskunde en theologie er met een voortvarend taalbeleid positief uit.

Korebrits noemt bovendien het ambitieniveau van de Nijmeegse beleidsnotitie hoog vergeleken met collega-universiteiten. “Voorals het gaat om de eisen die gesteld worden aan medewerkers.” Dat is ook goed, vindt de UTN-directeur: “Docenten en studenten zijn bang dat bij Engelstalig onderwijs de nuances in het taalgebruik wegvallen en dat daardoor de kwaliteit van het onderwijs achteruit gaat. Om dat te voorkomen is de taalvaardigheid van de medewerkers een belangrijk punt van aandacht.” Ook vooruitstrevend vindt Korebrits dat de taalvaardigheidseisen niet alleen gelden voor docenten, maar ook voor secretaresses, studieadviseurs en zelfs portiers die regelmatig met buitenlandse studenten in contact komen. In dat opzicht mag de RU trots zijn op haar taalplannen. Natuurlijk is dit beleid niet een, twee, drie uitgevoerd. “De bal ligt nu bij de faculteiten, die kunnen op basis van deze notitie en hun eigen prioriteiten een inventarisatie maken en bekijken voor wie een Engelse taaltoets en -cursus op korte termijn het meest zinvol is.” /RG

Karaktervolle locaties

Studiecentrum Soeterbeek

Ruimte voor concentratie

www.ru.nl/soeterbeek
of bel: 0486 - 417 450

Uw locatie voor één of meerdaagse cursussen, seminars, vergaderingen, trainingen of conferenties. Ervaar de inspirerende rust.

Faculty Club Huize Heyendael

www.ru.nl/facultyclub
of bel: 024 - 361 1282

Lunch en diner à la carte, ook arrangementen voor recepties, diners en feesten. Uitstekend geoutilleerde vergaderruimten.

Radboud Universiteit Nijmegen

Sultan Klein Brinke: 'Ik kies mijn man zélf'

De Moslimstudentenvereniging organiseert van 11 tot en met 13 maart een themaweek over kunst, cultuur en wetenschap uit de islamitische wereld. Studente Arabische taal en cultuur Sultan Klein Brinke (19) is nu een jaar praktiserend moslim. "Ik leer voortdurend."

7 uit 52

Een student of medewerker in het nieuws trekt zeven kaarten uit een set van 52, met vragen over leven en universiteit. Studente Arabisch Sultan Klein Brinke trok de kaarten ♦A, ♠8, ♠V, ♦4, ♠7, ♦V, ♣7.

♦A *Waar staat de stad Nijmegen voor?*

“Voor mij is Nijmegen niet veel meer dan de stad waar ik studeer. Ik woon sinds kort op mezelf in Arnhem. Ik heb bewust voor die stad gekozen, omdat mijn zus er woont, maar ook vanwege de sfeer. Nijmegen is eigenlijk maar weinig multicultureel. Ik vind het fijn om tussen moslims te wonen. Op de een of andere manier gaan wij toch socialer met elkaar om. Of je elkaar nou wel of niet kent, je groet elkaar op straat, je staat voor elkaar op in de bus.”

♠8 *Wat zoek je in je levenspartner?*
“Hij moet om te beginnen moslim zijn, net als ik. En dat omvat dan meteen de rest. De Koran schrijft waarden en normen voor waarnaar je dient te leven. Je mag bijvoorbeeld niet lui zijn. Je moet eerlijk en open zijn en in je huwelijk de ander respecteren. Als mijn partner praktisch moslim is, heeft hij in principe alles wat ik in een man zoek. Ik ben zelf pas sinds een jaar praktiserend moslim. Mijn moeder is Nederlandse, maar wel bekeerd. Mijn vader is van Turkse afkomst. Ze geloven wel, maar zijn niet actief met het geloof bezig. Een jaar geleden leerde ik een aantal moslimjongeren kennen. We raakten in gesprek over het geloof en hoe je daar invulling aan geeft. Ik ben me toen serieus in de islam gaan verdiepen en vond mezelf er steeds meer in. Ik begon een

hoofddoek te dragen, zo'n korte die je in je nek knoopt. Tot een vriend me vertelde dat die korte hoofddoeken stammen uit de Jahilia, de pre-islamitische, goddeloze tijd, die ook wel de tijd van onwetendheid genoemd wordt. Daar kon ik me niet mee vereenzelvigen, dus sinds afgelopen september draag ik een echte hoofddoek. Dat was in het begin niet altijd even leuk. Mijn beste vriendin is Nederlandse en niet gelovig. Ze begreep het niet goed, dacht in stereotypes. De eerste paar keren dat ze me mijn hoofddoek zag dragen, moest ze huilen. Ik heb geprobeerd met haar te praten, maar we zijn toch uit elkaar gegroeid. Zij gaat veel op stap, hangt graag de beest uit. Ik heb dat nooit echt gedaan, maar nu helemaal niet meer. Een filmpje pakken of ergens een hapje eten, is geen probleem, maar alcohol drinken of de kroeg in gaan, dat past nu niet meer in mijn leven.”

Hoe zie jij je verdere leven voor je?
“Ik wil trouwen en daarna graag kinderen. De eerste jaren wil ik thuis bij mijn kinderen blijven, maar daarna ambieer ik ook een eigen carrière. Die ruimte en vrijheid verwacht ik van mijn toekomstige levenspartner. Verder zou ik me op den duur dolgraag in een Arabisch land vestigen. Marokko of Tunesië of iets dergelijks. De manier van leven en de cultuur trekken me. Ik zou er graag iets nuttigs doen, bijvoorbeeld lesgeven of een rol spelen in de bemiddelingen tussen het Midden-Oosten en het westen.”

♠V *Wat is de laatste keer dat je uit je slof schoot?*
“Dat gebeurt me eigenlijk nooit. Ik geloof heilig in de dialoog. Neem de kwestie rondom *Fitna*, de film van Geert Wilders. Ik begrijp de agressie die het bij

sommige moslims oproept niet. We moeten die film én die man links laten liggen. Gewoon geen aandacht aan schenken. Als je dat wel doet en vooral als je dat op een agressieve manier doet, dan geef je Wilders gelijk in zijn stelling dat de islam een agressief geloof is. Natuurlijk is het soms lastig om de andere kant op te blijven kijken als een man als Wilders je zo op je ziel trapt. Maar ik geloof er niet in dat we dat kunnen bestrijden met agressie en met mij de meeste moslims niet. Wij strijden liever met het woord.”

♦4 *Ben je gelovig, spiritueel, religieus?*

“Ik bid vijf keer per dag, meestal thuis en soms in de Studentkerk. Naar de moskee ga ik niet vaak. De meeste vrouwen doen dat niet. In principe maakt het ook niets uit waar je je geloof belijdt. Als de plek waar je dat doet maar rein is. Verder volg ik zo goed en zo kwaad als dat gaat alle regels van de islam.”

♠7 *Wie is je grootste voorbeeld?*

“Mohammed, de profeet. Hij heeft laten zien hoe de Koran geïnterpreteerd moet worden door de regels in de praktijk te brengen. Ik wil dolgraag een bedevaartreis naar Mekka maken, zijn geboortestad. Dat is een droom, maar ik ben er nog niet aan toe. Moslim zijn betekent een voortdurende ontwikkeling doormaken en leren alle wereldse verleidingen te weerstaan. Het is een lange weg en ik sta nog helemaal aan het begin. Ik leer voortdurend. Zo las ik laatst ergens dat je niet met maar één schoen aan mag lopen, omdat men in de islam gelooft dat de duivel dan naast je in de ontbrekende schoen loopt. Of dat je niet op je buik mag slapen. Regels zijn er om je te

oefenen geen slaaf te worden van je verleidingen. Ik denk niet dat ik er slechter van word als ik op mijn buik slaap, maar ik denk wel dat ik een beter mens word als ik leer niet toe te geven aan al mijn impulsen.”

♦V *Ben je wel eens verliefd geweest op een collega/studiegenoot?*

“Nee, en dat is ook best een lastig onderwerp in de islam. Een relatie hebben mag niet. Het is alles of niks, dus óf trouwen, óf niets. Je kiest je partner omdat hij een goede moslim is. Je mag een goede moslim niet afwijzen, omdat hij bijvoorbeeld niet mooi genoeg is. Maar dat wil niet zeggen dat ik voor de eerste de beste moslimman zou kiezen. Er moeten wel vlinders zijn. Ik wil me tot mijn man aangetrokken voelen en lekker met hem kunnen dollen. Daar verandert mijn geloof niets aan. Ik bepaal dus uiteindelijk wie mijn partner wordt. Mijn vader vindt het daar nu nog te vroeg voor. Hij is bang dat ik mijn studie opgeef als ik nu een man vind. Onzin, want dat zou ik nooit doen. Uiteindelijk heeft hij er ook niets over te zeggen en dat weet hij donders goed.”

♣7 *Wat zou je als eerste veranderen als je de baas van deze universiteit werd?*

“Ik vind dat er te weinig ruimte en tijd voor discussie is in het huidige programma. Er wordt te veel aandacht besteed aan feitelikheden uit boeken, terwijl je de verschillende perspectieven op kwesties bij uitstek uit de discussie met docenten en medestudenten kunt halen.” x

Tekst: Bregje Cobussen

Foto: Erik van 't Hullenaar

“Werken in de moderne tuinbouw”

De Ruiters Seeds is een internationaal toonaangevende onderneming voor veredeling, productie en verkoop van hybride groentezaden en onderstammen. Wij richten ons specifiek op de eenjarige vruchtgewassen tomaat, paprika en peper, komkommer, aubergine en meloen. We zijn een familie van bedrijven met vestigingen over de hele wereld. In Nederland is De Ruiters Seeds gevestigd in Bergschenhoek, nabij Rotterdam.

Wereldwijd zijn er zo'n 700 gemotiveerde mensen verantwoordelijk voor het succes van De Ruiters Seeds. We bieden ruimte aan innovativiteit en gaan voor topkwaliteit. Werken bij De Ruiters Seeds is werken bij een bedrijf dat groeit: onze activiteiten breiden zich voortdurend uit. Daarom investeren wij graag in mensen die een bijdrage willen leveren aan ons succes en die hun talenten tot ontwikkeling willen laten komen. Better together is ons devies.

Ter versterking van onze Research-organisatie in Bergschenhoek zoeken wij een **ANALIST MOLECULAIRE MERKER TECHNIEKEN** voor 38 uur per week

De functie:

Als analist moleculaire merker technieken ben je verantwoordelijk voor het ontwikkelen van nieuwe merkers en het verbeteren van bestaande moleculaire merkers voor eigenschappen die in de veredeling van belang zijn. De merkers worden gebruikt voor indirecte selectie en voor de genetische analyse en identificatie van loci. Bij de ontwikkeling van de merkers maak je gebruik van moleculair biologische kennis, maar ook van genomische kennis. Na een inwerkperiode ben je verantwoordelijk voor de zelfstandige uitvoering en analyse van deelonderzoeken binnen lopende projecten.

Het profiel:

Je hebt een HBO opleiding in een moleculaire richting en uitgebreide praktische ervaring met merker ontwikkeling. Daarnaast heb je enige jaren relevante werkervaring evenals aantoonbare interesse in de veredeling en teelt van planten. Je kunt goed samenwerken en hebt uitstekende communicatieve eigenschappen. Daarnaast ben je gemotiveerd, creatief en gewend om initiatief te nemen.

Informatie:

Wil je meer weten over deze functie, neem dan contact op met Anita de Haan, Teamleader Cellbiology and Molecular Breeding, telefoon 010 - 529 22 22. Voor meer informatie over De Ruiters Seeds kun je onze internetsite bezoeken: www.deruitersseeds.nl

Solliciteren:

Indien je geïnteresseerd bent in deze functie, nodigen wij je uit binnen 14 dagen te solliciteren via onze website: www.deruitersseeds.nl. Je kunt je sollicitatiebrief en curriculum vitae ook per post sturen naar: De Ruiters Seeds ter attentie van de afdeling HRM, Postbus 1050, 2660 BB Bergschenhoek.

Acquisitie naar aanleiding van deze advertentie wordt niet op prijs gesteld.

DE RUITER SEEDS
H Y B R I D S E E D S

Foto: Bert Beelen

Nieuwe stap in strijd tegen malaria

Nijmeegse onderzoekers zijn erin geslaagd een eiwit te maken dat de voortplanting van malariaparasieten kan saboteren. Op 13 maart publiceerden ze hun onderzoek in het wetenschappelijk tijdschrift *Proceedings of the National Academy of Sciences*. Moleculair bioloog Henk Stunnenberg over het uithoudingsvermogen dat erbij kwam kijken.

Er is een belangrijke stap gezet om de voortplanting van de malaria-parasiet te saboteren. Hoe is dat zo gekomen?

“We vermoedden al tien jaar dat ons eiwit een rol speelt bij de bevruchting van de malariaparasiet in de muggenmaag. Het gen voor het voortplantingseiwit is jaren geleden geïdentificeerd en gekopieerd. We weten ook dat dit een ongelooflijk belangrijk eiwit is voor de verspreiding van malaria via de mug. De parasitologen in het Nijmeegse malaria-lab, Robert Sauerwein en zijn collega's, hadden ontdekt dat dit eiwit in de muis antistoffen oproept die de voortplanting van de malariaparasiet in de mug blokkeert. Prikte de mug de geïnmuniseerde muis voor een bloedmaal, dan binden de opgezogen antistoffen aan de para-

siet. De mug kan dan geen malaria overbrengen.

Dat gegeven hadden we. We wisten ook dat het eiwit alleen een immuunreactie oproept als het in de juiste vorm gevouwen zit. Je kunt het zien als een stukje touw: als je dat opvouwt komen bepaalde stukjes touw, of hier: stukjes eiwit, bij elkaar die in de lineaire vorm ver uit elkaar zitten. Maar ze worden alleen in opgevouwen vorm herkend door die antistoffen.”

Toch heeft het tien jaar geduurd voordat het eiwit was nagemaakt?

“We konden het eiwit wel maken, maar niet in de juiste gevouwen vorm. Cruciaal voor de correcte vouwing van het eiwit zijn de cysteïnebruggen op het eiwit. We wisten: als die cysteïnebruggen goed zitten,

vouwt het eiwit vanzelf op de juiste manier. Maar die bruggen bleken juist de bottleneck. We hebben van alles geprobeerd: bacteriën, hogere organismen, maar het lukte niet het eiwit na te maken dat precies gelijk is aan het natuurlijke malaria-voortplantingseiwit. Hogere organismen, zoals gisten, plantencellen en insectencellen, kunnen wel omgaan met die cysteïnebruggen, maar daar liepen we tegen een ander probleem aan: ze hechten suikerverbindingen aan het eiwit waar die niet hoorden. Het lukte ons niet, maar ook de concurrentie in Amerika niet. Dus we waren niet dom; het was gewoon ontzettend moeilijk. Uiteindelijk las een postdoc van ons, Nicolai Outchkourov, in een publicatie over chaperones, dat zijn eiwitten die andere eiwitten kunnen helpen met het vouwproces. Daar heeft hij toen mee geëxperimenteerd. Met succes. Toen viel alles op z'n plaats.”

Hoe nu verder?

“Onze financier, het Europese Malaria Vaccin Initiatief, had het project intussen stopgezet om-

dat ze te weinig resultaten zagen. Heel jammer natuurlijk. Dat was net voordat Nicolai met zijn bevindingen naar buiten kwam. De onderzoekers zijn nu allemaal weg. Nicolai heeft inmiddels een positie in Utrecht. We zijn bezig met de hervatting van de financiering. Zo gauw we die hebben, kunnen we dit eiwit in een schone vorm gaan produceren en als experimenteel vaccin gaan testen in mensen. Om te kijken of het ook bij mensen de gewenste antistoffen oproept.”

Wat hebben mensen in malaria-gebieden aan jullie bevindingen?

“Vaccinatie met het eiwit zal de besmettingsgraad met malaria in een gebied omlaag brengen. Het ligt voor de hand het eiwit toe te voegen aan een cocktail van andere malaria-eiwitten en de parasiet in de diverse levensstadia aan te pakken. Op die manier krijg je in principe een neerwaartse spiraal die de verspreiding van malaria op termijn zal verminderen.” /MZ

'Houen zo, meisje!'

Women in Science

Met tien procent vrouwelijke hoogleraren bungelt Nederland onder aan de internationale ranglijst. Tijdens het Women in Science-congres op de Nijmeegse campus gaven vrouwelijke topwetenschapsters tips en ervaringen uit eigen land. Op dezelfde dag, donderdag 6 maart, kreeg Alma Tostmann, een Nijmeegse promovenda, als eerste Nederlandse een beurs van L'Oréal-UNESCO voor haar onderzoek naar tbc. Leus van de ceremonie in Parijs:

The world needs science... Science needs women.

Kan een onderzoekster binnen een week tot filmster getransformeerd worden? Gooi er wat mediatraining, visagie, buigende mensen (denk: Amerikaans) en heel veel interviews tegenaan et voilà: a star is born. In het Novotel, een Parijs hotel vlakbij de Eiffeltoren, gonst het van de vrouwenstemmen. Pr-dames van L'Oréal rennen door de gang, regelen lunches en zorgen bovenal dat niemand het in zijn, of meestal haar hoofd hoeft te halen om te klagen. Weten-

Harde afspraken

Donderdag 6 maart ondertekenden de 52 vrouwelijke wetenschappers die de afgelopen tien jaar een For Women in Science Award wonnen, een handvest. Het markeert het tienjarige bestaan van de L'ORÉAL-UNESCO Awards. Door dit document te ondertekenen, verplichten de Award-winnaars zichzelf om:

1. Te handelen als een rolmodel om toekomstige generaties te inspireren
2. Passie voor wetenschappelijk onderzoek over te dragen
3. Vrouwelijke wetenschappers te stimuleren op te treden als vertegenwoordigers voor verandering
4. Wetenschappelijk onderzoek in alle continenten te versterken en te ondersteunen
5. Creativiteit en innovatie te stimuleren
6. Diversiteit en gelijkheid tussen de geslachten te bepleiten
7. Duurzame netwerken te bouwen voor vrouwelijke wetenschappers
8. Als vrouwelijke wetenschappers deel te nemen aan de openbare beleidsvorming
9. Houdingen vorm te geven om het aanzicht van de wetenschap te veranderen
10. Wetenschap te promoten als een bron van vooruitgang

en een aanmoedigingsbeurs uitgereikt krijgen van UNESCO en cosmeticagigant L'Oréal. Een jaarlijkse geldprijs (100.000 dollar voor de laureaten – gearriveerde wetenschapsters – en 40.000 dollar voor de fellowships, jonge onderzoeksters) om de positie van vrouwen in de wetenschap te versterken en te promoten. Een van hen is Radboudiaan Alma Tostmann (27), de eerste Nederlandse onderzoekster (met uitzondering van een Tunesische die achteraf half Nederlands bleek) die zo'n beurs mee naar huis mag nemen om haar promotieonderzoek mee te bekostigen.

Alma is uitgeput. Er ligt al een kleine week achter haar vol interviews, ceremonies en kennismakingen met de laureaten van dit jaar en voorgaande jaren. Een groot deel van hen is namelijk overgevlogen om het tienjarig bestaan van For Women in Science te vieren. Alma excu-seert zich voor haar vermoeidheid en voor het feit dat ze de toch al schaarse interviewtijd onderbreekt voor een lunch op haar hotelkamer. “Bel me maandag maar, als ik weer terug ben in Tanzania, als je meer vragen hebt.” Ze zit in een vergader-ruimte in het Novotel, waar pr-dames van L'Oréal in en uit lopen: “Alma, moet je niet iets eten?”, “Alma, Pauw en Witteman hebben gebeld, of je morgen in Nederland kunt zijn?”, “Alma, over een kwartier

bij de visagie, red je dat?”. Het object van aandacht grijnst. “Dit is heel wat anders dan in een stoffig hok wetenschap bedrijven. Het is een hysterische week. Ik moet wennen aan al die aandacht. Ik heb wel eerder beurzen binnengehaald, maar dan werd me alleen om mijn rekeningnummer gevraagd en of ik binnen een maand een rapport wilde schrijven over de vorderingen. En dat komt niet in de krant, natuurlijk.” Het begon min of meer hetzelfde als bij de andere beurzen: midden in haar promotietraject, Alma doet onderzoek naar tbc in Tanzania,

‘Dit is wat anders dan in een stoffig hok wetenschap bedrijven’

ontstonden er nieuwe ideeën waarvoor meer geld nodig was. In de kantine van de medische faculteit hing een poster waarop voor deze beurs geadverteerd werd. Alma besloot “het gewoon te proberen”. Naar schatting duizend promovendi en postdocs wereldwijd probeerden hetzelfde. Na een eerste selectie koos het UNESCO-L'Oréal Fellowship Selection Committee uit de 120 overgebleven kandidaten 15 jonge onderzoeksters uit. Dat gebeurde op basis van een motiva-

tie die de vrouwen opstuurden. Alma: “Ik moest aangeven wat ik tot nu toe gedaan heb, hoe ik mij onderscheid van andere onderzoeksters, wat mijn ambities voor de toekomst zijn en natuurlijk mijn onderzoeksonderwerp.” Ze woont sinds anderhalf jaar in Tanzania, waar ze in het Kilimanjaro Christian Medical Centre in Moshi verschillende studies doet naar de behandeling van tuberculose. Een aan armoede gerelateerde infectieziekte die jaarlijks bijna 2 miljoen doden veroorzaakt, voornamelijk in ontwikkelingslanden. “Mensen met diabetes hebben een hogere kans op het krijgen van tbc en bovendien is de behandeling bij diabetespatiënten moeilijker. We gaan de concentratie van tbc-medicijnen in het bloed meten. We denken dat mensen met diabetes een lagere concentratie hebben, waardoor het moeilijker is om de bacterie te doden.” Met haar beurs zal Alma nog tien maanden langer in Tanzania blijven om te onderzoeken of andere tbc-medicijnen op dezelfde manier beïnvloed worden door diabetes type 2 als het gebruikelijke medicijn, rifampicine. Een dag eerder moest Alma haar onderzoek presenteren in het UNESCO-hoofdkantoor, dezelfde plek waar vanavond de vijf laureaten hun award zullen ontvangen en waar alle 52 laureaten van de afgelopen tien jaar een handvest (zie kader) zullen on-

schapsters laten de gekte over zich heen komen, halen soms verward een hand door het zorgvuldig gestylede haar of wrijven onwennig over de minstens zo zorgvuldig opgemaakte ogen. Een volledige verdieping van hotel is ingericht op het mooimaken, betuttelen en interviewen van de ‘sterren’: vijf vrouwelijke laureaten en vijftien eveneens vrouwelijke fellowships die vandaag, donderdag 6 maart, respectievelijk de For Women in Science Award 2008

Tip uit Polen: geen quota voor hoogleraren

Marcela Swiatkowska, hoogleraar Franse taalkunde, Jagiellonische Universiteit, Krakau

Polen is het Europese land met de meeste vrouwelijke hoogleraren.

Wat is het geheim?

"In Polen zijn geen quota voor hoogleraren, iedereen – man of vrouw – die voldoende gepubliceerd heeft, kan zich presenteren voor een commissie. Met twee miljoen studenten komt er niet snel een overschot. Als het aantal plaatsen beperkt zou zijn, zouden er waarschijnlijk meer mannen aan de top zijn, ook in Polen is een machocultuur."

Voor vrouwen is het dus niet moeilijk om aan de top te komen?

"Er is absoluut geen discriminatie, maar eenvoudig is het niet. Voor vrouwen is kinderopvang het grootste probleem. In het communistische systeem was alles goed geregeld, maar nu opvang geprivatiseerd is, is het een ramp. De schaarse voorzieningen zijn onbetaalbaar. Het salaris van hoogleraren is heel laag. Het leven is duur, in het begin van mijn carrière ging bijna mijn hele salaris op aan huur. Weinig collega's wagen zich aan kinderen, zwangerschapsverlof is voor eigen rekening. Wie hoogleraar wil worden, moet enorm gedreven zijn."

Wat vindt u van het debat in Nederland om meer vrouwen naar de top te krijgen?

"Het voelt een beetje onwennig, iedereen praat over discriminatie van vrouwen. Dat herken ik helemaal niet. Er is mij nooit iets in de weg gelegd. Materieel hadden mijn ouders mij niets te bieden. Omdat een goede opleiding het enige was wat ze me wél konden geven, hebben ze zich daarvoor enorm ingespannen. Met succes. Naast hoogleraar ben ik ook decaan geworden."

Tip uit Duitsland: aanmoediging van ouders

Irmgard Nippert, hoogleraar humane genetica, universiteit van Münster

Nederland heeft het kleinste aantal hoogleraren.

Hoe is de situatie in uw land?

"In Duitsland is de situatie niet veel beter. De werkverdeling tussen mannen en vrouwen is heel traditioneel. Vrouwen worden verantwoordelijk gehouden

voor de opvoeding. Mannen zorgen veelal voor het hoofdkomen, zij bereiken makkelijker de top. Ze vergeten vaak dat achter elke succesvolle man een vrouw zit die dat succes mogelijk maakt."

Hoe gaat Duitsland die achterstand inlopen?

"Er wordt al vanaf de jaren negentig aan deze problematiek gewerkt, maar er is nog veel werk te verrichten. Omdat de top een old boys network was, waren de sollicitatiecommissies vaak bevooroordeeld. Mannen kiezen vaak mannen uit. Bij gelijke geschiktheid wordt nu de voorkeur aan vrouwen gegeven. We

streven naar veertig procent vrouwelijke hoogleraren. Om echt iets te veranderen moet er op veel verschillende terreinen iets worden gedaan."

Waarom is het u wél gelukt?

"Ik heb geluk gehad en veel steun van mijn omgeving. Om hoogleraar te worden moet er ruimte zijn in je relatie, je partner moet achter je staan. Ook de aanmoediging van mijn ouders was belangrijk, zij zeiden: je kúnt het. Daardoor geloofde ik in mezelf en werd de weg naar de top makkelijker."

Alma Tostmann in het laboratorium in Tanzania

dertekenen. En die presentatie ging heel erg goed, vertelde de Nederlandse persdame van L'Oréal eerder vandaag al trots. Alma bevestigt dat bescheiden: "Ik ging echt met de vuist op tafel. Mijn keuze voor dit onderzoek is voor een groot stuk idealisme. Negentig procent van al het geld in de medische wetenschap wordt gebruikt voor ziektes waar maar tien procent van de wereldbevolking last van heeft. En vice versa. Ik wil als wetenschapper een bijdrage leveren aan de problematiek in de derde wereld."

Is het eigenlijk niet gek dat iemand die uit idealistische motieven onderzoek bedrijft, geld vraagt én krijgt van een bedrijf dat, oneerbiedig gezegd, dure potjes crème en tubes lipgloss verkoopt?
Lachend: "Ik heet tegenwoordig dan ook L'Oréalma voor vrienden

Tip uit Italië: kinderen na je 40e

Alessandra Renieri, hoogleraar genetica, universiteit van Siena

Wat is het grootste obstakel voor vrouwen om hoogleraar te worden?

“De selectieprocedure is vaak heel ondoorzichtig. Politieke spelletjes of familiebanden spelen een grote rol. Het is geen uitzondering dat er een neef of een zwager wordt benoemd. Minder dan 10 procent van de hoogleraren in Italië is vrouw. Bovendien kiezen vrouwen vaak voor een gecombineerd leven, ze willen een carrière en een gezin. Ze zouden het anders moeten plannen om de top te bereiken.”

Anders plannen?

“Ze zouden pas na of rond hun veertigste aan kinderen moeten beginnen. Alleen dan kunnen we met mannen concurreren. Als vrouwen rond hun dertigste de top naderen, raad ik ze aan twaalf uur per dag te werken, deze jaren zijn doorslaggevend voor je carrière. Na je veertigste ben je fysiek gezien minder fit om topprestaties te leveren. Dat

is de juiste leeftijd voor kinderen. Als de top eenmaal bereikt is, wordt de druk lager. Dan kun je veel meer genieten van het moederschap en heb je bovendien geld voor een oppas. Mannen zorgen nu eenmaal niet voor kinderen.”

Is dat wel verstandig na je veertigste kinderen krijgen?

“Er wordt vaak gesproken over meer kans op kinderen met het Down-syndroom, maar in feite is de kans hierop na je vijfendertigste maar 1 op de 650. Met de juiste tests en medische zorg hoeft het geen probleem te zijn.”

Tip uit Schotland: verkassen

Fiona Wilson, hoogleraar toegepaste natuurkunde, universiteit van Glasgow

Wat is het grootste obstakel voor vrouwen om hoogleraar te worden?

“In elk land en voor ieder persoon is het moeilijk om hoogleraar te worden, omdat het een erg competitieve omgeving is. Je moet hard werken om ergens te komen. Het probleem voor vrouwen is vooral het combineren van een carrière en een gezin. Academics hebben nou eenmaal een hoge werkdruk. Maar de functie wordt ook overschat, wij zijn helemaal niet zo slim als iedereen denkt.”

Is het glazen plafond een thema in uw land?

“Dat is overal een issue. Erfelijk is er niets beters aan mannen in vergelijking

tot vrouwen. Toch worden vrouwen beslist gediscrimineerd, al wordt dat hardnekkig ontkend. Zo lang de universiteit het blijft ontkennen, zal het niet verbeteren. Als iedereen zou toegeven dat er een glazen plafond is, zou er zeker verandering in de situatie komen.”

Wat zijn uw persoonlijke ervaringen op weg naar de top?

“Qua vaardigheden maakte ik op een gegeven moment kans op promotie, maar die heb ik uiteindelijk niet gekregen. De directie koos voor jongere, onervaren mannen. Dat was natuurlijk niet erg motiverend. Uiteindelijk ben ik bij een andere universiteit gaan werken. Daar is ook nog steeds een groot tekort aan vrouwen.”

en collega's. Het is natuurlijk geen voor de hand liggende geldschietter voor medisch onderzoek. Ik zou collega's in dezelfde situatie ook keihard uitlachen.”

Had je niet liever geld van, bijvoorbeeld, NWO gekregen?

“Dat weet ik niet, misschien wel. Maar geld is geld en ik zet gewoon UNESCO voorop. Dat is meer bekend en meer gerespecteerd.”

Maar je blijft wel een onafhankelijk wetenschapper – geen kleine lettertjes in het contract?

“Ik denk dat ik hooguit in mijn verslagen moet aangeven dat ik van L'Oréal geld gekregen heb. Maar ik moet toegeven dat ik het contract nog niet gelezen heb.”

Wil je voor altijd verder met tbc-onderzoek?

“Voorlopig wel. Tbc is boeiend.

Het duurt lang voordat je zo'n onderzoeksveld overziet. Wat mij aantrekt, is dat ik in dit onderzoek een toegepaste vraag kan onderzoeken met direct effect. Ik ben te pragmatisch voor fundamenteel onderzoek.”

Op welk gebied wil je dan bijvoorbeeld direct effect zien?

“Nu duurt de behandeling van tbc zes maanden. Het is in Nederland al moeilijk om mensen te overtuigen een antibioticakuurtje van een paar dagen af te maken, omdat je je al na een paar pillen beter voelt. Kun je nagaan hoe dat is in een land als Tanzania, waar het veel moeilijker is om uit te leggen waarom het zo belangrijk is dat de mensen zes maanden lang pillen slikken, ook al voelen ze zich na een paar weken al genezen. Heel erg gevaarlijk, want als ze halverwege stoppen,

kan de tbc-bacterie resistent raken voor de medicijnen. Nog gevaarlijker is het dat die resistente bacterie vervolgens overgebracht kan worden op nieuwe tbc-patiënten. Ik wil proberen de behandeling van zes maanden te halveren. Een heel toegepaste vraag. En als dat lukt, heb je acht miljoen mensen geholpen. Bam, ineens.”

Vanwaar eigenlijk jouw behoefte om armoedegerelateerd onderzoek te doen?

“Dat wil ik al zolang ik me kan herinneren. Als kind wist ik al: later, als ik groot ben, wil ik in een tropisch land medische vraagstukken oplossen, een bijdrage leveren aan de wereldproblematiek. Grote woorden, maar ik heb altijd zoveel zo oneerlijk gevonden, er is altijd de drang geweest tot verbeteren. Ik zou nooit voor een bedrijf kunnen

werken dat als doel heeft geld te verdienen.”

Wrang dat je dan nu net geld krijgt van een bedrijf dat als doel heeft geld te verdienen...

“Geld is geld, en met dat geld kan ik veel betekenen.”

Word je gehinderd door die percentages die je eerder noemde, dat maar een klein percentage van 'het geld' naar ziektes gaat waar 90 procent van de wereldbevolking mee kampt?

“Ja. Het is heel moeilijk om geldbronnen te vinden voor dit soort onderzoek. Hoewel het sinds de gelddonaties van Bill Gates wel beter gaat: de overheid kan dan natuurlijk niet meer achterblijven. Maar nog altijd hoeft je bij 'hippe' ziektes als kanker maar met je vingers te knippen en je hebt weer een miljoen bij elkaar. Dat is bij ziektes als tbc, malaria en aids wel anders.”

“Working in the modern horticulture”

De Ruiter Seeds is an internationally renowned company specialized in the breeding, producing and selling of hybrid seeds. We focus specifically on six product groups: tomato, cucumber, pepper, melon, aubergine and rootstocks. We are a family of businesses with offices across the world.

Worldwide, about 700 motivated and trained staff members contribute to our success. We are innovative and aim for top quality in everything we do. Working at De Ruiter Seeds means working in a dynamic environment: our business is expanding every day. That is why we want to invest in people that are motivated to contribute to our success and to develop their own talents. ‘Better together’ is our motto.

We are currently seeking a highly motivated

MOLECULAR SCIENTIST

to join our Molecular Breeding team in Bergschenhoek, the Netherlands for 40 hours per week

Key responsibilities:

- Explore and exploit high throughput genotyping tools.
- Develop new technologies for the molecular laboratory.
- Exploiting forward and reverse genetics to develop molecular markers for indirect selection of defined traits within solanaceous and curbitaceous crops.
- Developing of novel technology-based breeding concepts to increase the speed to market and success rate of breeding programs and improve hybrid performance.
- Initiating, coordinating and completing research projects at the interface between research and breeding.
- Representing the company in outsourced research projects.
- Strengthening the intellectual property and freedom to operate position of De Ruiter Seeds.

Desired qualifications:

- Masters in genetics or molecular biology.
- Inter-disciplinary team interaction skills.
- Interest in technical solutions for the molecular laboratory.
- A decisive, innovative and creative personality.

De Ruiter Seeds is committed to both personal and profession growth and offers an extensive competence development program, salary and benefits are in line with demonstrated qualifications. A personal competence assessment is part of the hiring procedure.

Application:

If you are interested in this job, you can visit our website www.deruiterseeds.com to apply. Alternatively, you can send your application with CV within 14 days to: De Ruiter Seeds, HRM department, Postbus 1050, 2660 BB Bergschenhoek, the Netherlands.

DE RUITER SEEDS

H Y B R I D S E E D S

Wat zijn je ambities voor de toekomst?

“Na mijn promotie, over ongeveer een jaar, wil ik een jaar of twee naar Londen, naar een tropisch onderzoeksinstituut, om samen te werken met goede wetenschappers. In de toekomst wil ik mijn kennis doorgeven aan jongere onderzoekers, aan studenten. Ik zie mezelf ook wel het promovendinetwerk op de medische faculteit in Nijmegen verbeteren. Dat is daar hard nodig; iedereen werkt er voor zich. Ook zo kun je de wetenschap vooruit helpen.”

En uiteindelijk, het aantal vrouwelijke hoogleraren in Nederland opkrikken?

“Als ik ooit hoogleraar word, is dat om dingen te bereiken bij armoedegerelateerde ziektes. Niet om de wereld als vrouw een poepie te laten ruiken.”

Domme vragen

De laatste vrouwen worden klaargestoomd bij de visagie; een bizarre verzameling van vrouwen in klederdracht van over de hele wereld. Een laatste toefje poeder, lippenstift nog even bijwerken: voor veel van deze vrouwen is make-up iets voor andere vrouwen. Wat heb je daaraan als je in een laboratorium staat? Maar op een avond waar de naam L'Oréal op posters aan de muren hangt, bij elke slideshow de eerste pagina vult en waar L'Oréal, vooruit, samen met UNESCO, de glazen champagne vult en de sushi aanlevert, mag een goede make-up niet ontbreken. Aan het eind van de middag arriveert een grote bus vol top-onderzoeksters – laureaten van de afgelopen tien jaar – en jonge ambitieuze wetenschapsters bij Maison de l'UNESCO. Christine van Broeckhoven is een van hen. Tijdens de ceremonie maakt ze, als ze haar handtekening onder het handvest zet en daarbij punt 8 ('Participate as women scientists in public decision making') toelicht, veel indruk. Van Broeckhoven doet als hoogleraar onderzoek naar onder meer Alzheimer – afgelopen zomer was ze Zomergast bij Joris Luyendijk. In 2006 won ze de For Women in

Tip uit Nederland: meer opscheppen

Willy Jansen, hoogleraar genderstudies, Radboud Universiteit

Zijn vrouwen minder ambitieus dan mannen?

“Er zijn ontzettend veel vrouwen die hogerop willen komen. Maar ambities van vrouwen worden niet altijd opgemerkt. Dat heeft te maken met culturele patronen: van een man wordt eerder verwacht dat hij opschept dan van een vrouw. Hij hoeft zijn ambities niet onder stoelen of banken te steken. Aan een vrouw wordt wel eens gevraagd of ze nog kinderen wil. Dat zullen ze nóóit aan een man vragen. Toen ik zelf aan kinderen begon, heb ik me ervan verzekerd dat mijn man ze net zo graag wilde als ik. Dan wist ik tenminste dat hij er ook voor ging zorgen.”

Komt het goed met het aantal vrouwelijke hoogleraren in Nederland?

“Zeker, er zijn steeds meer hoogopgeleide vrouwen, dus de druk van onderaf wordt steeds groter. Omdat de status van het onderwijs omlaag gaat, trekt het meer vrouwen aan. Mannen zullen eerder kiezen voor het bedrijfsleven, omdat daar meer te verdienen is. Gelukkig heeft men ingezien dat er veel talent verloren ging. Ik vind dat de Radboud Universiteit het overigens niet slecht doet, al loopt de universiteit niet voorop.”

Heeft u nog een gouden tip opgedaan van uw buitenlandse collega's?

“Inspirerend vind ik wat ze in Polen doen. Als je daar aan bepaalde criteria voldoet, kun je hoogleraar worden en hoef je niet te wachten tot er een vacature is.”

Wat is de belangrijkste aanbeveling van het congres om meer vrouwen tot hoogleraar benoemd te krijgen?

“We hebben ons samen voorgenomen om meer cijfers openbaar te maken over hoe de verschillende universiteiten presteren. Dan kun je elk jaar kijken hoe je ervoor staat. Een ander voorstel is om de transparantie bij benoemingen te vergroten. Dat ideaal van openheid bestaat wel, ook in Nijmegen, maar komt niet uit de verf. Eigenlijk zouden de commissies in alle fases van werving en selectie verantwoording moeten afleggen over hun keuzes, ook in het licht van gender. Als commissies betere verantwoording afleggen, heeft dat een positieve uitwerking op de kansen voor vrouwen.”

Science Award, ze voert een feministisch getint personeelsbeleid op haar eigen lab aan de Universiteit Antwerpen en zit in het Vlaamse parlement. Zij vertegenwoordigt wat, afgaande op de geluiden en de sfeer van de avond, iedere vrouwelijke wetenschapper zou moeten zijn. Daadkracht en een mond groot genoeg om te bereiken wat veel meer getalenteerde onderzoeksters zouden moeten bereiken. Vlaamse bescheidenheid is bij haar ver te zoeken: “Dat leer je vanzelf af. Dat móest ik afleren. Mannen luisteren niet naar

charmante, vrouwelijke vrouwen. Het zou altijd moeten zijn als vanavond: vrouwen als volwaardig, belangrijk middelpunt.” Waar ze zo boos van wordt? “Als wetenschapper is mij miljoenen, écht miljoenen keren gevraagd wat een vrouw in de wetenschap moet. En nu zit ik in het parlement en krijg ik wéér steeds die vraag. Journalisten stellen ‘m alleen anders, omdat ik inmiddels te groot ben om op mijn vrouwzijn aangesproken te worden. Nu vragen ze: ‘Wat moet een wetenschapper in de politiek?’ Vroeger had

ik steeds het gevoel dat ik me moest verdedigen. Daar ben ik mee opgehouden. Op domme vragen antwoord ik door gewoon een heel ander verhaal te vertellen. Een verhaal dat ik wil vertellen.”

Het UNESCO-gebouw stroomt langzaam leeg. Het is bijna middernacht. De ouders van Alma Tostmann heffen nog een laatste keer het glas. Een trots stel. “Alma werkt altijd in stilte. We hebben nauwelijks een idee van wat ze doet. En dan ineens staan we in hartje Parijs, bij een deftige ceremonie, champagne te proosten op onze dochter.” Johanna Levelt Sengers komt aanschuifelen. Minimaal 70, 75, moet ze zijn. Veertig jaar geleden emigreerde ze naar Amerika, als een jonge scheikundige. “In 1975 heb ik nog een jaar onderzoek in Nederland gedaan. Een ramp. Totaal niet op werkende vrouwen ingesteld. Om half zes waren alle winkels dicht. Behalve de sigarenwinkel. Mannen moeten hun rokertje hebben, maar kinderen hoeven zeker niet te eten.” Ze vluchtte snel terug naar Amerika, waar volgens haar al jaren veel meer gelijkheid is en waar het veel minder raar is als een vrouw wetenschapper is. “Het was altijd heel zinnig om een eigen plek te hebben: de man zorgde voor het geld, de vrouw voor het gezin. Nu pas komen de kansen. Maar het duurt nog wel een paar generaties voor de vooroordelen uitgestorven raken. Een cultuur verander je niet zomaar.” Ze is de eerste vrouw die een Nederlands eredoctoraat ontving. Onlangs verscheen haar eerste boek, in 2003 nam ze de 100.000 dollar-award mee terug naar de Verenigde Staten. Johanna Levelt Sengers is nog lang niet klaar. Ze klopt Alma op de schouders: “Houden zo meisje. En nog beter!” x

Tekst en fotografie: Anne Dohmen
Tekst kaders: Romy van den Nieuwenhof en Anna van de Weygaert
Fotografie kaders: Gerard Verschooten

De fascinatie van Hub Zwart

Gegrepen

door alles

In de interviewreeks 'De fascinatie' gaat Vox op zoek naar wat het hart van RU-wetenschappers sneller doet kloppen. Dit keer Hub Zwart, hoogleraar filosofie bij de faculteit natuurwetenschappen, gefascineerd door bijna alles en op zoek naar de theorie die de wereld kan verklaren. "Via haaiantanden sta je in contact met tien miljoen jaar geleden."

24 Januari 2008, in een laboratorium in Maryland (VS) lukt het microbioloog Craig Venter om voor het eerst een genoom kunstmatig na te maken, een nieuwe levensvorm te maken. In een studio in Hilversum voelen Georgina Verbaan en Pieter van de Wielen, presentatoren van het nieuwe wetenschapsprogramma *Noorderlicht Nieuws*, Hub Zwart, hoogleraar filosofie der natuurwetenschappen, aan de tand over deze nieuwe ontwikkeling. "Die Venter," vraagt Van de Wielen, "is hij dokter Frankenstein, is hij God, of is 't een bluffer?" "Dokter Frankenstein", antwoordt Zwart zonder aarzeling. "Beiden waren enorm gedreven, beiden waren bezig met het maken van kunstmatig leven en beiden waren bereid om grote risico's te nemen."

Een week na de uitzending zijn we in de tuin van Hub Zwart in Malden. Dochters Lidewij en Hadewijch arriveren juist uit school en krui-
pen achter de laptop, maar niet voordat cavia en vier konijnen zijn voorgesteld en de vissen-
loze vijver – mét slakken en salamanders – is
getoond. "Vissen zijn enorme vervuilers, net
mensen", legt Hub Zwart uit. "Zonder vissen
komen er meer kikkers en salamanders op de
vijver af. Ik mediteer hier graag."
We gaan naar binnen en nemen plaats in de
woonkamer, naast een vitrinetafel waarin fos-
sielen en blauwzwarte haaiantanden zijn uitge-
stald. Terugblikkend op de televisie-uitzending
zegt Hub Zwart dat het "allemaal wel erg snel
ging". Daardoor komt zo'n ingewikkeld onder-
werp als kunstmatig leven niet goed uit de
verf. Zwart vindt het belangrijk dat mensen op
de hoogte zijn van de laatste wetenschappelij-
ke vondsten en wil daar als filosoof zijn steen-
tje aan bijdragen. Niet met een dreigend vin-
gertje vertellen wat wel en niet mag, maar de
duizelingwekkende ontwikkelingen in een bre-

der kader plaatsen. "De politiek is niet langer
de stuwende kracht van onze cultuur. Weten-
schap en technologie zijn de motor van de
geschiedenis geworden. Oorzaak én oplossing
van onze mondiale problemen. Wij hebben
behoefte aan een nieuwe filosofie."

Marxisme

Anders dan de beestenboel doet vermoeden is
Hub Zwart van huis uit geen natuurfilosoof. In
1980 begonnen aan een opleiding psychologie
koos hij eerst een ander pad om grip te krijgen
op de wereld. "De keuze voor psychologie was
een intuïtieve: het brein is het centrum van de
wereld." Tijdens deze studie, die hij na een jaar
aanvulde met een opleiding wijsbegeerte,
raakte Zwart voorgoed besmet met de psycho-
analytische theorieën van Sigmund Freud. Die
naam duikt tijdens het gesprek te pas en te
onpas op, net als die van Karl Marx. "Heb jij
iets met het marxisme, pap?" roept dochter
Lidewij ontsteld van achter haar laptop.
"Vroeger", glimlacht Hub Zwart besmuikt.
In 2000 werd hij door de faculteit natuur-
wetenschappen binnengehaald, om als hoog-
leraar filosofie een extra dimensie aan het
wetenschappelijk onderzoek toe te voegen.
Wetenschappers denken nu al in een vroeg sta-
dium na over de implicaties van hun onder-
zoek voor de maatschappij. Als filosoof op de
betafaculteit en als wetenschappelijk directeur
van het Centre for Society and Genomics (CSG)
en het Institute for Science, Innovation and
Society (ISIS) schippert Zwart voortdurend tus-
sen de harde, praktische wetenschappen en de
grote filosofische vragen. Op dat grensvlak
zoekt hij het debat op: op wetenschappelijke
conferenties, op televisie of in de collegezaal.
Lesgeven omschrijft hij als "een kerntaak" en
hij houdt zich dan ook bovengemiddeld bezig
met het filosofiecurriculum van de faculteit.

Hub Zwart

Geboren op 20 februari 1960
te Geleen

- 1980 -1988 studie psychologie
(cum laude afgestudeerd), KUN
- 1981 -1989 studie wijsbegeerte
(cum laude afgestudeerd), KUN
- 1993 promotie wijsbegeerte
(cum laude gepromoveerd),
gezondsethiek, KUN
- 1988 - 1992 wetenschappelijk medewerker
Instituut voor Gezondheids-
ethiek, Universiteit Maastricht
- Medio jaren tachtig betrokken
bij samenvoegen van diverse
politieke partijen (waaronder
CPN) tot GroenLinks Nijmegen
- 1992 – 1993 universitair docent ethiek, KUN
- 1992 – 2000 wetenschappelijk directeur
Centrum voor Ethiek, KUN
- 2000 benoeming hoogleraar filosofie,
faculteit FNWI, KUN
- 2003 wetenschappelijk directeur
Centrum for Society and
Genomics
- 2005 directeur Institute for Science,
Innovation & Society

Hub Zwart is tevens auteur van
diverse boeken, onder meer over
transplantatiegeneeskunde, de
Franse filosoof Michel Foucault
en Nederlands psychiater
J.H. Van den Berg

“Tijdens colleges praat ik niet over dode filosofen. Ik laat studenten kijken naar wetenschappelijke ontwikkelingen en stel daar maatschappelijke vragen over. Het is belangrijk dat je de ontwikkelingen om je heen in een kader kunt plaatsen, dat je de samenhang en context begrijpt.”

Waarom is zo'n kader zo belangrijk?
 “Je leest de krant, je kijkt televisie, je doet van alles. Het is één grote chaos van gebeurtenissen. Op den duur ga je op zoek naar een robuuste theorie die dingen in een bepaald perspectief plaatst. Als kind werd ik enorm geraakt door het lot van de Noord-Amerikaanse indianen. Alles wat ik daarover kon vinden heb ik gelezen en verzameld. Op televisie keek ik indianenfilms. Wat me opviel, was dat de cowboys altijd wonnen en de indianen altijd verloren. Ik identificeerde me met de indianen en vond hun situatie erg onrechtvaardig. Ik had behoefte aan een theorie die dat verklaarde. Die verklaring vond ik in het marxisme.”

Je kwam tot het marxisme via indianenfilms?
 “Ja, ik denk dat dat engagement zo gegroeid is. En ik was ook erg gehecht aan het natuurschoon.

Als ik moest kiezen tussen industrie en platteland – een strijd die prachtig staat beschreven in Marx' *Das Kapital* – zag ik mezelf eerder als iemand die bij het natuurlijke landschap hoorde. Die tegenstelling zat ook in ons gezin. Mijn moeder was van Limburgse komaf, van kleine boerenambachtslieden. De familie van mijn vader, emanciperende arbeiders, kwam vanuit het

‘Ik geloof oprecht dat mensen soms boven zichzelf uitgetild worden’

noorden op de mijn af. Ik hoorde daarom ook bij de industrie, daar had ik mijn bestaan aan te danken.”

Hub Zwart peinst een moment en veert dan op: “En het marxisme haalt die twee tegenstellingen weer bij elkaar. Volgens Marx-criticus Karl Popper is een zwak punt van het marxisme dat het een theorie is die alles verklaart. Ik vind het een sterk punt dat het marxisme alle gebeurtenissen in een bepaald perspectief plaatst. Ik ben altijd op zoek naar dat soort theorieën, zou je kunnen zeggen.”

Mantelorganisatie

Via een lidmaatschap van een organisatie tegen apartheid in Zuidelijk Afrika – naar achteraf bleek een communistische mantelorganisatie – raakte Hub Zwart op de middelbare school betrokken bij de Nederlandse communistische beweging. “Ik was eigenlijk op zoek naar een soort politiek engagement. Limburg is best klein en margi-

een nogal ongure Japanner met een donkere zonnebril naar de Oost-Duitse ambassade. Vanaf de ambassade werden we met een chique auto naar dat festival vervoerd.”

Dat moet als schooljongen een merkwaardige ervaring zijn geweest.
 “Ik voelde toen voor het eerst: ‘Dit is wel een heel grote organisatie.’ Maar ik dacht ook: als ik dit doe, moet ik het goed doen. Dan maar meteen doordringen tot de harde kern. De stap van regionaal communisme naar internationaal was heel snel gezet, terwijl ik met de nationale beweging nooit zo veel had. Ben wel eens naar bijeenkomsten van de CPN geweest, maar daar was altijd ruzie. Daar heb ik sowieso niet zoveel belangstelling voor.”

Maar je bent toch lid geworden van de CPN. Op een kritiek moment zelfs, de partij stond op het punt om opgeheven te worden.

“Ik vond de Nederlandse politiek eigenlijk wat te beperkt, was meer geïnteresseerd wat er in Frankrijk en Italië gebeurde, maar ik wilde op de een of andere manier toch deel uitmaken van die beweging. En tsja, waarom word je politiek actief? Dat heeft toch vaak te maken met

onbehagen in de cultuur, zo noemt Freud dat. Vooral jongemannen van een bepaalde leeftijd hebben daar last van.”

Marathoncolleges

Zodra Hub Zwart begon aan een studie psychologie aan de Radboud Universiteit, verdwenen die Freudiaanse gevoelens van onbehagen als sneeuw voor de zon. “Ik was enigszins verzoend met de samenleving, omdat ik toch dankbaar was dat ik mocht studeren aan zo’n mooie universiteit.” Niet één, maar twee studies volgde hij: psychologie en wijsbegeerte. In zijn spaarzame vrije tijd volgde hij colleges Latijns en Grieks en Indonesische letterkunde. “Ik vond het ene nog interessanter dan het andere. Je had toen nog niet het Honours Programma, maar je kon wel overal aanschuiven.”

Je was geen student die in de kroeg zat?

“Nee, in de kroeg ben ik veel geweest op de middelbare school. Eindeloos. Ik associeer alcohol eigenlijk met Zuid-Limburg. Toen ik ging studeren, heb ik dat marathondrinken achter me gelaten. Marathon college volgen, dát was mijn nieuwe ideaal. Ik had een ontzettend brede en fanatieke interesse voor van alles en nog wat – nog steeds. Via professor Assoun, een Franse psychoanalyticus en toentertijd hoogleraar filosofie, had ik ineens focus in mijn zoektocht. Ik raakte geïnteresseerd in Franse filosofen en de psychoanalyse. In de filosofie kun je gemakkelijk scoren: gewoon zorgen dat je alles hebt gelezen. Ik herinner me het eerste paper dat ik schreef voor Assoun. Heb daar een literatuurlijst bij gedaan met zestig artikelen van Freud. Dat vond ik wel indrukwekkend, het klikte meteen. Hij was ook een boekenfanaat, een manisch lezer. Hij was een spectaculair man, zijn colleges waren enorm druk bezocht. Hij ging vijf uur aan een stuk door, een uitputtingsslag.”

Vanwaar die fascinatie voor Assoun?

“Gewoonlijk sprak een filosofiedocent over de filosofie. Met Assoun had je niet iemand die over filosofie sprak, maar een filosoof zelf te pakken, voor wie

Genomics: een nieuwe revolutie

Genetische screening, gemanipuleerde bacteriën tegen het broeikaseffect en volledig kunstmatige levensvormen. Genomics is *booming business* – en Nijmegen heeft een flinke vinger in de pap. Eind vorig jaar ontving het Centre for Society and Genomics (CSG), een nationaal instituut met als standplaats de Radboud Universiteit, een miljoeneninjectie en op 29 februari werd het startsein gegeven voor een nationale ecogenomicsorganisatie – ook al geïnitieerd vanuit Nijmegen.

Nieuwe inzichten over de werking van ons genoom en nieuwe technieken waarmee mogelijk zelfs kunstmatig leven kan worden gemaakt, vergen nieuwe methodes van onderzoek en nieuwe manieren om na te denken over de impact van deze ontwikkelingen. Met de 25 miljoen euro die het CSG vorig jaar van de overheid ontving, gaat het centrum zich vijf jaar werpen op onderzoek, communicatie en educatie op het gebied van genomics en de impact daarvan op de samenleving. Onderwerpen zoals kanker en genomics, genetisch onderzoek bij zwangere vrouwen en plantgenetica komen aan bod.

filosofische vraagstukken levende vragen waren. Hij kon enorm veel mensen boeien, maar niet iedereen had toegang tot de inner circle.”

Jij behoorde tot die inner circle?

“Ja. Daarvoor moest ik wel extra inspanningen leveren. Destijds heb ik een leesgroep opgericht over Lacan, een Frans psychoanalyticus, en een symposium georganiseerd. Ik zat altijd op de voorste rij, stelde veel vragen. Ik heb lang het idee gehad dat ik in mijn werk niet het niveau had dat ik onder Assoun bereikte. Je moet soms veel concessies doen richting de doelgroep waarvoor je schrijft of college geeft.”

Dat zijn grote offers?

“Ik moet zeggen dat ik de laatste jaren in mijn werk steeds beter de concrete discussie over genomics kan combineren met de echte filosofische vragen. Het bevat me heel goed tussen de natuurwetenschappen, maar op een gegeven moment moet ik misschien toch terug naar de filosofiefaculteit.”

Weggegooide dagboeken

Terug naar de Grote Vragen: uiteindelijk kruip het filosofenbloed toch waar het niet gaan kan. Voorlopig werkt Zwart vooral ’s avonds aan zijn filosofische teksten. Op zolder, waar hij samen met zijn vrouw een kantoor heeft ingericht. Drie enorme boekenkasten propvol filosofische literatuur voor Zwart, een halflege kast voor

zijn vrouw, die als psychologe werkt. “Als ik schrijf, ga ik explosief te werk: dingen zitten lang in mijn hoofd, daarna zet ik ze in één keer op papier. Ik heb wel een notitieblokje, maar dat werkt niet. Ik kan mijn aantekeningen toch niet begrijpen of raak ze kwijt. Ik ben meer van het verzamelen en zie dan ineens het licht, de samenhang. In mijn middelbare schooltijd hield ik veel dagboeken bij. Ik heb ze allemaal weggegooid.”

Schaamde je je voor wat er in stond?

“Nee, nee. Ik ben vaak verhuisd, heb ze weggegooid, het waren er zo veel. Ik heb er nooit spijt van gehad. Het bijhouden van een dagboek was voor mij een schrijf oefening. Niet interessant om terug te lezen.”

Het is niet de enige breuk in je leven: van het Limburgse marathondrinken naar marathondrinken, van het engagement van Assoun naar de medische ethiek en van de filosofie naar de exacte wetenschappen.

Waar komt die drang naar rigoureuze stappen vandaan?

“Ik heb af en toe behoefte aan migratie. Er staat een mooie zin in het evangelie – dat lees ik het liefst in het Grieks: wie zijn leven wil redden, moet bereid zijn het te verliezen, wie zijn leven verliest, zal het vinden, wie het probeert te redden zal het verliezen. Je moet af en toe bereid zijn om dingen achter je te laten. Je kunt iets winnen als je bereid bent om risico’s te nemen, nieuwe fasen in te duiken. Ik

ben altijd verbaasd over de interessante levenswijsheden die het evangelie aankaart.”

Lees je het evangelie alleen voor de mooie verhalen of is geloof voor jou ook persoonlijk?

“Ik geloof oprecht dat mensen soms boven zichzelf uitgetild worden. Dan schrijf je iets en ben je achteraf verbaasd dat je dat zelf hebt geschreven. Dat heb ik soms bij vakliteratuur, maar vooral bij het schrijven van religieus geïnspireerde gedichten. Ik zie dat niet als een publieke aangelegenheid. In de filosofie moet je mensen niet met dit soort zaken lastigvallen. Mensen zijn soms volstrekt ongevoelig voor religie of hebben er zelfs een aversie tegen. Geloof kan op allerlei manieren een rol spelen. Er zitten hiaten in de wetenschappelijke theorieën, bij de Big Bang bijvoorbeeld. Sommigen zijn dan snel geneigd om daar de hand van God in te zien, maar zo denk ik er niet over. God is voor mij vooral een metgezel die je aanmoedigt zelfkritisch te blijven, zonder dat je afhankelijk wordt van het oordeel van mensen.”

Is dat een van de redenen dat je gefascineerd bent door fossielen?

Om jezelf in perspectief te plaatsen?

“Ik ben graag motorisch bezig, werk graag op het land. Zo’n fossiel zoeken is een vorm van landarbeid. Met mijn dochter ga ik regelmatig naar de zandafgravingen van Mill. Primitiever kan het niet: met een schop en een zeef bij zo’n kuil in het zand. Een heel directe interactie met de natuur. Deze haaiantanden zijn een kleine tien miljoen jaar oud. Dat werpt toch een beetje een licht op onze geschiedenis. Het landschap in deze omgeving is de afgelopen tien miljoen jaar rigoureuze veranderd. Hier was een tropische zee waarin die haaien hun prachtige tanden hebben achtergelaten. In deze omgeving zijn ze spectaculair oud. Met die haaiantanden sta je toch in contact met de wereld van tien miljoen jaar geleden, toen er nog geen mensen waren.” x

*Tekst: Marjolein Pijnappels
fotografie: Duncan de Fey*

Dieren weten meer dan wij. Maar we zijn ons daar niet van bewust. Nee, dan Pythagoras, die gaf nog wiskundeles aan varkens. Vrijdag 28 maart presenteert filosoof René ten Bos in Artis zijn boek *Het geniale dier*. Over diepzinnige dieren en van de natuur losgeraakte mensen. “Mensen die hun hond mee in hun slaapkamer nemen, brrrr!”

Vals sentiment voor dieren

Tweede kerstdag 2004. Vlakbij Noord-Sumatra in de Golf van Bengalen vindt een zeebeving plaats. De beving veroorzaakt een golf van tsunami's op de stranden van de landen in de regio. Meer dan 150.000 mensen komen om. Al gauw komt een geruchtenstroom op gang: de wilde dieren hebben de ramp overleefd! De beesten zouden naar hoger gelegen gebieden zijn gevlucht, ruim voordat de vloedgolf arriveerde. Ze leken het naderende gevaar te voorvoelen.

René ten Bos, hoogleraar filosofie en organisatiekunde bij managementwetenschappen, noemt dit voorbeeld in zijn boek *Het geniale dier* om zijn stelling kracht bij te zetten: dieren zijn slimmer dan mensen. Het wilde dier althans, want dat weet meer dan wij en heeft een diepere band met de aarde.

Dat de wilde dieren de tsunami's overleefden door zich te verbergen, is niet toevallig. Dieren zijn daar namelijk heel goed in, zegt Ten Bos. “Een oude filosofische gedachte zegt: de natuur houdt ervan om zich te verstoppen. Dat is precies het gevoel dat ik altijd heb als ik kijk naar dieren in wildparken. Zo'n twintig jaar

geleden ben ik erg geïnteresseerd geraakt in wildreservaten. Ik ben in Zuid-Amerika, in Azië en in Australië geweest, maar telkens was ik teleurgesteld over hoe weinig dieren je in feite ziet. Je moet heel lang stilzitten in de hoop dat er ergens eentje tevoorschijn komt. Of neem de dierentuinen. De orang-oetans in Burgers' Zoo verstoppen zich ook altijd achter stroballen. En dat is natuurlijk een paradox. Wij mensen willen die beesten blootstellen, maar het dier zelf wil zich verstoppen.”

Beschermengel

Ten Bos noemt dieren geniaal. Met genialiteit bedoelt hij dan het vermogen om op de achtergrond te blijven, je schuil te houden en niet bloot te stellen. In de klassieke oudheid was een genius een verborgen geest die altijd bij je was en je influisterde wat je wel en niet moest doen. De Grieken en Romeinen stelden deze beschermengel voor als iets dierlijks, iets bovenmenselijks. Vergelijk het met de dieren die het weesmeisje Lyra begeleiden in de bioscoopfilm *The Golden Compass*. De hoofdpersonen voeren voortdurend overleg met hun diertjes. “Die genius repre-

senteert dat er in jou zelf als mens ook altijd iets dierlijks zit”, zegt Ten Bos. “Je draagt het dierlijke met je mee en kan ook niet zonder. Dat is het instinct dat we een beetje kwijt zijn geraakt, maar het moet er wel zitten, anders kunnen we onze dierlijke functies niet vervullen, zoals voortplanten en zogen.” Ongebruikelijke woorden voor een filosoof. Filosofen doen juist al eeuwenlang hun best om te laten zien dat de mens heel anders is dan het dier. De mens is redelijk, de mens kan denken, allerlei definities om aan te geven dat mensen iets speciaals zijn. “Mijn kritiek is dat je die scheiding niet zo duidelijk kunt maken. Er is een verschil tussen mij en een teek die aan de boom hangt in het Reichswald, laat daar geen misverstand over bestaan. Maar het is moeilijk om aan te geven: dit is nou in essentie een dier en dit is nou een mens.”

Darwin heeft laten zien dat we helemaal niet zo radicaal anders zijn dan dieren. Dat de soorten geleidelijk in elkaar overgaan. En lang vóór Darwin was het geen vreemde gedachte om mens en dier als gelijken te zien.

Pythagoras gaf wiskundeles aan varkens, zo gaat de anekdote. “Daar is natuurlijk heel weinig bewijsmateriaal voor. Maar het past wel heel goed bij Pythagoras' opvatting dat de hele wereld een harmonieuze eenheid is.” Van een harmonieuze relatie tussen mens en dier is vooral de laatste decennia geen sprake, zegt Ten Bos en hij betreurt dat. “We leven in een tijd waarin volwassenen nauwelijks nog echt contact met dieren hebben. Mijn vader hield vroeger nog allerlei dieren thuis: duiven, konijnen, kippen, katten. Wij hadden een hele lading dieren om ons heen. Die hielden wij gewoon in de tuin en de schuur bij onze arbeiderswoning. Die beesten hadden een functie en ze gingen op een zeker moment ook allemaal de pot in. We slachtten die dieren en dat leerde je ook van je vader, hoe je dat moest doen.” Die robuustheid zijn we kwijtgeraakt, ze is volgens Ten Bos vervangen door een enorme sentimentaliteit. “Een aan infantiliteit grenzende liefde voor een kleine groep huisdieren. Mensen die hun hond mee in hun slaapkamer nemen, brrrr... Die sentimentaliteit wijst op een gebrek aan respect voor wat een

René ten Bos met de baardagame (*hagedis*) van zijn dochter

hondenleven is en wat een hondenleven nodig heeft.”

Wormpjes

Naast die sentimentele liefde voor het huisdier is er een enorme onverschilligheid over de overgrote hoeveelheid dieren, zegt Ten Bos. Zo niet bij kinderen. Zij staan dicht bij beesten en houden ook van dezelfde dingen: zich verstoppert, zich vies maken, rennen. “Het gemak waarmee bijvoorbeeld mijn dochter als vijfjarige wormpjes, slakken en kreeftjes gewoon oppakte en over haar arm liet lopen, is tekenend. Nu is ze 12 jaar en vindt ze dat soort dingen vies. Het is vreemd dat dat gevoel voor dieren verdwijnt op de weg naar volwassenheid.” De mens vervreemdt van het dier. Bos- en parkwachters die ons precies vertellen hoe we met dieren moeten omgaan, dragen daaraan bij. De expert koloniseert alle kennis over dieren. In zijn boek geeft Ten Bos het voorbeeld van zijn eigen kinderen die in het bos een vogeltje oppakten dat uit het nest was gevallen. “De boswachter kwam en zei dat ze het niet mochten verzorgen, dat een ziek vogeltje nou eenmaal hoort bij de na-

tuur. Zoets was twintig, dertig jaar geleden ondenkbaar. Want wat is er nou leerzamer dan te kijken hoe zo’n vogeltje het zou doen als je het verzorgt?” Maar is dat dan niet sentimenteel? Ten Bos vindt van niet. “Het verzorgen van halfdode vogeltjes is niet sentimenteel, maar duidt op betrokkenheid, op dat wat de beroemde bioloog Ed Wilson ooit biofilie noemde.

Het dier wil verborgen blijven en wij stellen het bloot: in dierentuinen, parken of, afgestoft en opgezet, in musea

We proberen de vogel ook niet te veranderen als we ‘m verzorgen. Bij die sentimentele omgang doe je dat wel. We zien de dieren daarbij niet meer als wezens die zijn wat ze zijn.” Het dier wil verborgen blijven en wij stellen het bloot: in dierentuinen, parken of, afgestoft en opgezet, in musea. Dieren worden gekloond en gebruikt voor laboratoriumexperimenten. Allemaal zaken die het product zijn van ons mensverstand. En dat verstand komt er niet goed

vanaf bij Ten Bos. “Cynici hebben wel eens opgemerkt dat de komst van die ene aap met veel bewustzijn een fout was die de natuur waarschijnlijk geen tweede keer zal maken”, schertst hij in het laatste hoofdstuk. Dat afgeven op het bewustzijn klinkt bekend. Het onbewuste wordt onderschat, het bewustzijn overschat, zeggen ook hedendaagse psychologen. Waar

komt al die achterdocht over ons verstand opeens vandaan? Volgens Ten Bos is het een reactie op de moderne technologie. “Het is een reactie op de zelfgenoegzaamheid van de rationalisten. Er is duidelijk een tegenbeweging aan de gang. Mijn boek is ook een kritiek op de technologie waaraan wij dieren blootstellen. Maar ook de technologie waarmee we onszelf behandelen. Een door de rede voortgedreven technologie.” Ziet Ten Bos de Partij voor de

Dieren als een onderdeel van de tegenbeweging? Nou, nee. Deze partij vindt hij vooral filosofisch interessant: “Een van de eerste politieke daden van de mens is geweest om dieren uit te sluiten van de polis. Als er dan een Partij voor de Dieren komt die mensen probeert wijs te maken dat dieren politieke zorg behoeven, vind ik dat vooral filosofisch een gebeurtenis. Politiek betekent de partij niet veel. Ze scoren alleen op kleine sentimentele punten. Als wij echt dieren rechten willen toekennen zoals we mensen rechten toekennen, zou de discussie eigenlijk moeten gaan over de vraag: moeten we het toestaan dat dieren gedood worden? Wij mogen onze dieren niet mishandelen, ook niet verwaarlozen. Maar we kunnen rustig naar de dierenarts gaan en een dier laten inslapen. Daar zit natuurlijk een luchtje aan.” x

Tekst: Martine Zuidweg
Foto: Bert Beelen

René ten Bos, *Het geniale dier: een andere antropologie*. Amsterdam, Boom, 2008.

Doen & laten

Film Lars And The Real Girl

Lars And The Real Girl is het leukst wanneer je niet weet wat er gaat gebeuren. De plotwending zit al vroeg in de film en die is net zo bizar als hilarisch. Op die lachgolf surft hoofdrolspeler Ryan Gosling behendig verder. Hij speelt de wereldvreemde Lars die na de dood van zijn ouders in het schuurtje bij zijn broer woont. Gosling moet zijn best doen om niet al schmierend uit de bocht te vliegen, maar hij houdt zijn rol knap op de rails. Het scenario van Nancy Oliver werd genomineerd voor een Oscar. *Lars And The Real Girl* is een film die uiterste reacties oproept. Of je vindt het geweldig of je vindt het helemaal niks, maar dat het je onberoerd laat, is onwaarschijnlijk. /AvdH

Vanaf donderdag 27 maart, Lux

Dance Kompakt Label Night

Misschien worden er hier wat minder skinny jeans gedragen dan in de Randstad. Het grote voordeel van Nijmegen is echter dat het zo lekker dicht bij Keulen ligt. En waarom zou je een knellende broek dragen als de bevrijdende techno om de hoek in de Heimat wordt gemaakt. Nijmegenaar Giorgos Gatzigristos durfde het zelfs aan om een demo naar het vermaarde Kompaktlabel in Keulen te sturen. Hij kreeg per ommekeer bericht terug. Het label van Michael Mayer wilde zijn muziek wel op sublabel K2 uitbrengen. De banden worden nog eens goed aangehaald in een Planet Rose Special waar Mayer, samen met Kompakt resident Jo Saurbier, de draaitafels deelt met Gatzigristos. In de kleine zaal gaat de acid van de muur druipen. Los mit Techno! /AvdH

Zaterdag 15 maart, Doornroosje, 23:00 uur, 15 euro

Boekenweek Kunstgebit

Herman Koch staat voor eeuwig bekend als Jiskefet-acteur, ook al schreef hij zijn eerste boek al voordat hij bekend werd via de televisie. Na het verscheiden van Jiskefet blijft Koch driftig doortikken. Niet alleen voor hem, maar ook voor andere papiervreters moet het soms frustrerend zijn dat een blaag als Wiegertje Postma zo het literaire circuit in wordt getorpedeerd. Het zal voor Wiegertje lastig genoeg zijn om over enkele jaren het stempel 'jong, veelbelovend en lichtvoetig' van zich af te schudden. Aan het einde van de Boekenweek vertellen de grijze man en het jonge meisje hoe het precies zit met de generatiekloof in de literatuur. /AvdH

Dinsdag 18 maart, Cultuurcafé, 20:00 uur, gratis

Levenslied Voorrondes Dag van het Levenslied

Gaat het wel goed met onze volkszangers en zangeressen? Dre is dood en zijn kinderen schurken zich tegen de Paling-sound aan. De Arena loopt alleen nog vol voor medleymuziek van de Toppers. En Gradje Damen, Wolter Kroes en Dries Roelvink kunnen de kar ook niet trekken. Wellicht drijft er nog iets boven op de Dag van het Levenslied. Tijdens de voorrondes proberen onder andere Geer, Goor & Guur, Naadje Pet, Debbie Duurzaam, Henk Boogaard, Trio Sneu en de Klamme Grassprietten een plaatsje te bemachtigen voor het grote podium op 18 mei. /AvdH

Vrijdag 14 en zaterdag 15 maart, De Lindenberg, 20:30 uur, 7,50 euro

What it's like to be old

Iedere maand op deze plek een gedicht van campusdichter Bart van Oost. Dit keer over het thema van de Boekenweek: ouderdom

Misschien, als mijn handen niet meer tikken
en mijn ogen niet herkennen
wat ik gister had bedacht,
hoef ik mij ook niet meer te schamen.

Onbekende vrienden van decennia geleden
blijven stoffen in de kast.
Ik ben ze glad vergeten.

We krijgen olifantenhuiden
we verliezen onze tanden
we worden kleiner met de dag.

De tijd is in een stoel voor de tv gezakt,
het hoofd weet dat het alles heeft gehad,
misschien is dat verlichting.

HotSpot *thuis*

Geveld door een zware griep is schrijven over eten een zware opgave. Tijdens koortsdromen verschijnen dampende kroketten voor mijn geestesoog, vetbommen waar ik anders vrijwel nooit naar taal. Maar als ik me daarna met veel moeite de trap af heb laten zakken en aan tafel zit, gaat zelfs een eenvoudige bruine boterham met kaas er nauwelijks in.

Ik herinner me nog goed dat ik een paar weken terug in LUX, waar ze de laatste tijd overigens prima debatten organiseren, zat te genieten van een gerecht dat ik vervolgens thuis namaakte. Bij deze. Heel simpel eigenlijk, een kwestie van goede ingrediënten en prima afstemming. Verwarm de heteluchtoven voor tot 200 graden Celsius. Was de pompoen. Snijd doormidden en schep de zaden eruit met een lepel. Snijd in parten. Leg de parten (met schil dus) in een ovenschaal en besprenkel met olijf-

Foto: Bert Beelen

Rode poon met pasta en pompoen

Voor vier personen: 600 gram rode poon (filet) • Ras el hanout
 • 1 middelgrote (groene) pompoen • 350 gram zwarte tagliatelle
 • Tapenade van zongedroogde tomaten • Olijfolie, gedroogde Italiaanse kruiden

olie en wat zeezout. Zet een half uurtje in de oven. Zet ondertussen het water voor de pasta op en verdeel de rode poon in vier stukken. Dep ze droog en smeer ze lichtjes in met Ras el hanout. Dat is een Marokkaans kruidenmengsel met kaneel, paprika, koriander, bruine mosterdzaad, komijn, zwarte Telicherry-peper, paradisijskorrels, rozenblaadjes, lavendel, kurkuma, nigella, karwij,

cardamom, aijszaad, foelie, cubebe-pepers, gember en laos. Wrijf de filets daarna in met een paar druppels olijfolie. Nu wordt het een kwestie van timing. Kook de pasta volgens de aangegeven kooktijd in het ziedende gezouten water. Zet ondertussen een grillpan op, bij voorkeur eentje met een laagje teflon, dan blijft de vis niet plakken. Houd tevens de pompoen in de gaten, want lange tijd gebeurt

er niets en opeens kan het heel snel gaan. Prik met een vork tussentijds op gaarheid. Bak de filets als de pasta nog zo'n vijf, zes minuten te gaan heeft. Een paar minuten per kant is prima. Keer de filets pas om als ze een beetje opkrullen, dan laten ze makkelijk los.

Giet de pasta af en roer er een scheut olijfolie door met een eetlepel Italiaanse kruiden. Géén geraspte kaas erover, dat geeft geen pas. Verdeel de pasta, de pompoen en de vis over vier mooi grote borden. Geef er een schaalje tapenade van zongedroogde tomaten bij, of eventueel een potje rode mocho van AH excellent.

Qua toet zou je kunnen denken aan Bulgaarse yoghurt met wat noten en honing. Qua wijn zou je kunnen denken aan een mooie Nieuw-Zeelandse Sauvignon Blanc. Maar ik nu nog even niet. Eerst nog maar een paar dagen onder het dons. /Ron Welters

Snapshot

Tekst en foto's: Jacqueline van Dongen

Waar is het te doen? Op maandag 10 maart verscheen uw Vox-verslaggever bij een debat in het stadhuis, waar minister Plasterk debatteerde met studenten.

21.12 uur Na het betoog van Plasterk komt de eerste vraag van Bas (13): "Ik ben hier voor de schoolkrant en ik wil graag drie punten behandelen, maar er is niet zoveel tijd. Ik begin maar met de urennorm en als ik dan nog even tijd heb, doe ik ook de gratis schoolboeken nog even."

21.31 uur Albert en Evelien kwamen eigenlijk alleen maar om iets over de stuif te horen en tja, dat is nou net niet besproken. Waarom ze dan zelf geen vragen hebben gesteld? "We hoorden zondag pas over dit debat en we hebben dus niks voorbereid. Volgende keer beter..."

**Valdin all-inclusive, keuze
10 voor- hoofd- nagerechten
Inclusief drank voor € 32,50**

Drie mooie zalen voor vergaderingen, lezingen, presentaties, jubilea's, promoties en personeelsfeesten. Ook hebben we een mooi dakterras voor recepties. Op ons terras kunt lunchen en dineren. Laat eens vrijblijvend een offerte maken.

Van Peldlaan 4
024-3556902
www.valdin.nl
info@valdin.nl

Proefschrift drukken?
www.proefschriften.nl

Printing PhD-thesis?
www.phd-thesis.nl

Ponsen & Looijen b.v.
0317 - 42 31 07
nijmegen@p-l.nl

Vrijwilligers (m/v) gevraagd voor onderzoek:

Vergelijking van twee methoden voor inbrengen van een elektrode voor stimulatie van de nervus dorsalis penis of nervus dorsalis clitoridis in mensen. Informatie: F. Martens, arts-onderzoeker urologie, f.martens@uro.umcn.nl of bel het secretariaat urologie, 024-3613735.

Proefschrift
snel
goed
goedkoop
10% korting
quickprint.nl
Tel: (024) 377 14 83

Het Rijksmuseum Amsterdam zoekt kandidaten voor

MANFRED & HANNA HEITING SCHOLARSHIP

Doelstelling:

De bevordering van fotohistorisch onderzoek door aankomende conservatoren uit binnen- en buitenland aan de hand van originelen uit de Nationale Fotocollectie in het Rijksmuseum.

Het Manfred en Hanna Heiting Fonds stelt het Rijksmuseum in staat jaarlijks 2 scholarships toe te kennen.

Het postdoctoraal scholarship wil hoogwaardig fotohistorisch onderzoek stimuleren. Het onderzoek moet resulteren in een artikel op het gebied van de klassieke fotografie. Het dient gerelateerd te zijn aan originele objecten uit de brede en belangrijke fotografische collectie van het Rijksmuseum, waar mogelijk in samenhang met objecten in andere verzamelingen. Dat kan zijn een diepgaand onderzoek naar één foto of fotoboek en/of de verspreiding daarvan; naar een serie of een deel van een oeuvre; of naar esthetische of technische aspecten van de fotografie; of naar de bredere context van een fotoboek of album. De internationale onderzoeksbeurs bestrijkt een periode van 6 maanden, de onderzoeker werkt zelfstandig en krijgt een plek in de studiezaal van het Rijksprentenkabinet en toegang tot de (studie)collecties en bibliotheek.

In het Rijksprentenkabinet van het Rijksmuseum wordt sinds 1996 de Nationale Fotocollectie bewaard. Deze collectie bevat ruim 100.000 foto's uit de 19de eeuw, maar inmiddels ook 5000 foto's 20ste eeuw, een belangrijk aandachtspunt voor het Nieuwe Rijksmuseum. De fotocollectie is zeer breed en divers en omvat vrijwel alle onderwerpen en toepassingen, van portretdaguerreotypieën tot amateur-snapshots, en van reisalbums tot fotoboeken. In 2005 heeft het Rijksmuseum een belangrijke groep van ruim 450 originele fotografische afdrucken uit de 20ste eeuw verworven. Beroemde fotografen als André Kertész, Brassai, Robert Capa, László Moholy-Nagy, Henri Cartier-Bresson, Weegee, William Klein, Cas Oorthuys en Eva Besnyö zijn nu met werk vertegenwoordigd.

Collectie-onderdelen en accenten:

1. Internationale kunstfotografie 19de eeuw, periode 1839-1914, Baldus, Gustave Le Gray, Fenton, Julia Margaret Cameron, Asser, Breitner.
2. Overzichten van de Nederlandse, Franse, Engelse, Amerikaanse, Italiaanse, Duitse, Oost-Europese en Japanse fotografie in de 19de eeuw en begin 20ste eeuw.
3. Een omvangrijke collectie fotografisch geïllustreerde boeken uit de periode 1839-1900 (voormalige collecties Joseph en Hartkamp): c. 2500 banden: uit Europa, Verenigde Staten en Japan, met ingeplakte originele foto's en fotomechanische afdrucken.
4. Reisalbums 19de eeuw uit Nederlands-Indië, Midden-Oosten, Azië
5. Picturalisten Stieglitz, Demachy, Kuhn, Coburn, Annan en andere buitenlandse fotografen in Nederland
6. Raakvlakken met de kunsten: Prentkunst, tekenkunst, foto's als leer materiaal op de 19de eeuwse kunstscholen, fotografische kunstreproducties, foto's van sculptuur, atelierfoto's ed.
7. Collectie 20ste eeuw: foto's en een verzameling fotoboeken; foto's van de groep de 'Ondergedoken Camera', illegaal gemaakt werk van Nederlandse fotografen uit het laatste jaar van de Tweede Wereldoorlog in Nederland; de Nederlandse fotografie is aanwezig met vroeg werk van onder anderen Emmy Andriess, Ed van der Elsken, Johan van der Keuken en Eva Besnyö; Nederlandse documentaire fotografie na 1945; foto-opdrachten Nederlandse Geschiedenis uit de periode 1979 tot nu; internationale fotografie van de 20ste eeuw: Man Ray, Blumenfeld, Krull, Kertész, Capa, Eugene Smith, Moholy-Nagy, William Klein etc.

Verdere informatie over de Nationale Fotocollectie

Er is een uitgebreide collectiecatalogus beschikbaar: M.Boom en H. Rooseboom, Een Nieuwe Kunst. Fotografie in de 19de eeuw A New Art. Photography in the 19th century, Amsterdam, Gent 1996. Op het internet is de collectie vroege fotografie 1839 -1860 (internationaal) online raadpleegbaar (www.earlyphotography.nl). De boekenverzameling is te raadplegen via de online Bibliotheekcatalogus van het Rijksmuseum. (www.rijksmuseum.nl). Op aanvraag is een literatuurlijst over de collecties beschikbaar (aanvragen bij m.boom@rijksmuseum.nl of h.rooseboom@rijksmuseum.nl)

Aan onderzoek en trainee worden hoge kwaliteitseisen gesteld [voorstel/proeve van eerder gepubliceerd onderzoek/referenties/tussentijds verslag]. De honorering is conform een junior conservator te waarderen in schaal 10.1 = €2402 bruto, per maand.

Inlichtingen/Sollicitaties:

Aanmeldingen en voorstellen met aanbevelingsbrieven van hoogleraren richten aan het Rijksmuseum o.v.v. Scholarship Program Rijksmuseum Amsterdam. Voor nadere informatie over de inhoud van de functie kunt u contact opnemen met Mattie Boom, conservator Fotografie, tel. 00.31.20.6747262. Voor vragen met betrekking tot de sollicitatieprocedure kunt u contact opnemen met Alexandra van de Poll, personeelsadviseur, tel. 00.31.20.6747325. Schriftelijke sollicitaties met cv en een lijst van publicaties dienen uiterlijk 1 juni 2006 voor 10.00 uur binnen te zijn bij Alexandra van de Poll (per brief: Postbus 74888, 1070 DN Amsterdam of per e-mail: vacatures@rijksmuseum.nl).

De sluitingsdatum is 1 juni 2008. De datum waarop de onderzoeker begint is 1 oktober 2008.

Autoverhuur **Nijmegen**
Autoverhuur Nijmegen
Nieuwe Dukenburgseweg 13, 6534 AD, Nijmegen
Postbus 1130, 6501 BC Nijmegen
Tel. 024-3817161

**universitaire
masters.nl**
Zoek je een universitaire master?
Wil je naar een voorlichtingsdag?
www.universitairemasters.nl
DE ENIGE OFFICIËLE MASTERSITE, VERZORGD DOOR DE VEERTIEN NEDERLANDSE UNIVERSITEITEN

O P O R T O
GRAND-CAFÉ RESTAURANT
Portugees eten en drinken
Elke dag geopend
Hertogstraat 1 (Hoek Kelfensbos)
Nijmegen, 024 - 3220498
www.restaurantporto.nl

**MYCALL
CALLCENTERS**
Extra geld is altijd welkom, toch?
Kom dan werken bij My-Call Callcenters!
• Wij bieden:
• Flexibel in te delen werktijden!
• Een hoog uurloon!
• Riant bonusregelingen!
Wat vragen wij van je?:
• Een commerciële instelling
• 3 mogelijkheden om te komen werken (bijvoorbeeld 2 ochtenden en een avond)
• Minimale leeftijd van 18 jaar
Geïnteresseerd? Reageer dan snel!
camiel@my-call.nl T: 024-3295879 of vul een online sollicitatie formulier in op www.my-call.nl met de vermelding: sollicitatie Nijmegen.

Studentenraad Actueel

Always a watchful eye...

Hoe medezeggenschap zeggenschap controleert

Medezeggenschap

Universitaire Studentenraad
13 studenten (8 uit fracties, 5 uit koepels) die samen de belangen van alle studenten van de RU behartigen.

Facultaire Studentenraad
4-8 studenten die zich inzetten voor de studenten op een faculteit.

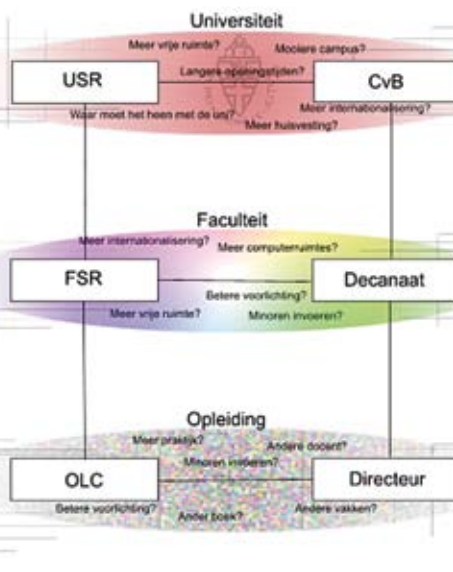
Opleidings Commissie
2-10 studenten (+ staf) die de kwaliteit van het onderwijs bij een opleiding bewaken.

Zeggenschap

College van Bestuur
Bestuur van de RU, bestaande uit de voorzitter, vice-voorzitter en rector.

Faculteitsbestuur
Bestuur van een faculteit, bestaande uit de decaan, vice-decanen en een studentadviseur: de assessor.

Onderwijsdirecteur
Directeur van een opleiding of onderwijsinstituut.

De medezeggenschap behartigt samen de belangen van alle studenten aan de Radboud Universiteit. Elk orgaan doet dit op zijn eigen niveau, maar allemaal met hetzelfde doel:
De universiteit voor studenten zo goed mogelijk maken.

Ook jij kunt hier aan bijdragen volgend jaar!
Mail je OLC, FSR of de USR
en laat je interesse voor de sluitingsdatum, **4 april**, weten.
Meer informatie? Zie www.ru.nl/usr.

Waarom?

- Onderwijs verbeteren
- Inzicht in de universiteit
- Leerzaam
- Goed contact met staf
- CV-building
- (Kleine) Vergoeding
- Leuk

Afbeelding: Frank Léoné

Are you ready?

De Radboud Universiteit moet een tweetalige universiteit (Nederlands en Engels) worden. De universiteit gaat taalnormen stellen voor studenten en medewerkers en medewerkers worden getoetst op hun Engelse taalvaardigheid. De bedoeling is dat straks alle docenten die niet aan de normen voldoen, een cursus volgen, om zo de Engelse taalvaardigheid op een hoog niveau te trekken.

De USR staat positief tegenover dit plan, zeker omdat wij nog

steeds klachten horen van studenten dat docenten de Engelse taal slecht spreken. Volgens ons zitten er echter nog wel wat haken en ogen aan het plan: zo moet voor ons moet nog duidelijk worden hoe studenten op het gewenste Engelse taalniveau voor de master komen en ook hoe de hiermee gemoeide kosten worden afgedekt. Een cursus Engels kost in totaal ruim €500 en dat vinden wij veel geld.

Trots en betrokken

- Als studenten trots moeten zijn op hun universiteit, dan moet het College van Bestuur dit zeker ook zijn én uitdragen. Rector Bas Kortmann gaf maandag 10 maart direct het goede voorbeeld door de I love RU-polo's die door de USR aan het CvB aangeboden werden aan te trekken. De USR hoopt de leden van het CvB vaker in deze kleding te zien.

Studentenhuisvesting in Nijmegen is een probleem. Uit onderzoek is gebleken dat er in de periode 2008-2011 een tekort zal zijn van 2000 woon-eenheden. Het College van Bestuur realiseert zich dat dit tekort ook problemen kan opleveren voor de universiteit. Concrete plannen liggen echter nog niet op tafel. Dit is voor de USR genoeg reden om een brief te schrijven naar de gemeente en het CvB, waarin wij onze zorgen uiten en wij de gemeente attenderen op haar verantwoordelijkheden.

De brief die de USR heeft geschreven over het **vergroten van de trots en betrokkenheid** van de student bij de opleiding en faculteit, is door de meeste faculteitsbesturen goed ontvangen. Er heeft een gesprek plaatsgevonden met prof. Corstens, decaan van de Medische Faculteit. Naar aanleiding van dit gesprek wordt er een actieplan opgesteld om het gevoel van trots en betrokkenheid van studenten bij de Medische Faculteit te vergroten.

Afgelopen studiejaar is er in het merendeel van de faculteiten een **onderwijsintensivering** doorgevoerd. Zo is onder andere het aantal contacturen voor studenten omhoog gegaan en krijgen studenten intensievere studiebegeleiding. Deze maatregelen zouden ertoe moeten leiden dat studenten eerder beseffen of zij de juiste studiekeuze hebben gemaakt. Tevens zou het uitvalpercentages hierdoor moeten dalen. De eerste bevindingen van de onderwijsintensivering zijn bekend, en zullen worden besproken met het College van Bestuur.

Studentenraad Actueel wordt u aangeboden door de Universitaire Studentenraad.

usr@student.ru.nl
www.ru.nl/usr

n i e u w s • n i e u w s • n i e u w s • n i e u w s • n i e u w s

c o n t a c t

In memoriam drs. Caspar Govaart

Op 6 maart is Caspar Govaart op vijftigjarige leeftijd overleden. Als directeur van de Thomas More Academie en later als coördinator van het Soeterbeeck Programma heeft hij gedurende 15 jaar een cruciale rol gespeeld in de totstandkoming van een imponerende reeks symposia, lezingen en debatten op het raakvlak van wetenschap, samenleving en levensbeschouwing. We zijn Caspar veel dank verschuldigd voor zijn inspirerende en onvermoeibare inzet voor het Soeterbeeck Programma. Zijn scherpzinnigheid, humor en creativiteit, zijn grote werklust en betrokkenheid bij het werk van onze organisatie blijven ons bij. Wij zullen hem zeer missen.

Prof.dr. Wil Derkse, hoogleraar-directeur Soeterbeeck Programma

Kunst van de keuze

Op 19 maart om 15.00 uur wordt een publieksmiddag georganiseerd door de Commissie Beeldende Kunst (CBK). De keuze voor kunst wordt toegelicht en CBK gaat met het publiek in

discussie over de keuzes die gemaakt worden bij de exposities. Plaats: Onderwijscentrum Medische Wetenschappen, Geert Grootplein 21. Aanmelden via paog-heyendael@paog.umcn.nl. www.ru.nl/pv

Nieuwgezicht

Wie: Marie-Christien van Deelen

Leeftijd: 45

Was: baliemedewerker in een tandartsenpraktijk in Millingen

Is: medewerker in de postkamer van het Gymnasium

Sinds: 1 januari 2008

Hoe ben je hier verzeild geraakt?

“Mijn man, Wim, werkt in het Universitair Sportcentrum als systeembeheerder, in een kantoortje achter de sportbalie. Hij vond via interne kanalen de advertentie dat ze hier iemand zochten. Dat kwam goed uit: na een jaar werken voor de tandarts werd het me wat te veel.”

Hoezo te veel?

“Ik kende veel patiënten van de Super de Boer, waar ik voorheen 26 jaar heb gewerkt. De omgeving verschilde heel erg, daardoor ging het op zich niet meer. Het is jammer dat het einde oefening was voor de supermarkt, het was een mooie winkel.”

Sluit het werk hier beter aan bij dat in de supermarkt?

“Ja, daar hadden we een kleine postkantorafdeling waar ik af en toe in stond. Ik vind het trouwens ook fijn dat het werk hier fysiek wat zwaarder is dan bij de tandarts. Daarbij moet ik hier meer nummers uit het hoofd leren en weten hoe de universiteit in haar geheel in elkaar zit, maar dat went vanzelf.”

En na een zware werkdag...

“Dan rijd ik om 17.00 uur samen met Wim naar huis in Millingen. Da's een fijn, rustig dorp aan de Duitse grens waar we wonen met onze twee zoons Willem en Jesse, die op de middelbare school zitten. Ik volleybal graag, of pak er een goed spannend boek bij van bijvoorbeeld Nicci French. Soms ga ik de grens over om te wandelen of te fietsen: het is wat minder druk in Duitsland.”

Algemeen

Studentenkerk Erasmuslaan 15:

Dagelijks t/m Witte Donderdag om 12.45u: middaggebed.

13 maart, 12.30 uur: Lila Pauze.

17 maart, 19.45 uur: Boedd. meditatie.

18 maart, 19.30 uur: Bijbel creatief.

(opgeven).

Witte Donderdag 20 maart, 12.45 uur:

Middaggebed met maaltijdviering.

Vanaf 25 maart Erasmuslaan 9:

25 maart, 18.30 uur: Meditatie (opgeven).

26 maart, 19.00 uur: Meditatie (opgeven).

27 maart, 12.30 uur: Lila Pauze.

30 maart, 11.00 uur: Oecumenische op-

ningsviering van de nieuwe kerkruimte.

‘Tijd en ruimte voor samengroei...’

2 april, 20.00 uur: Start leven met sterven

Kerkdiensten, Prof. van Weliestraat 4,

tenzij anders vermeld:

16 maart, 11.00 uur: Palmzondag.

16 maart, 17.00 uur: Anglican Church.

Goede Vrijdag 21 maart, 15.00 uur:

Paaszaterdag 22 maart, 19.00 uur:

22 maart, 22.00 uur: Paasnachtviering

‘Nieuw Leven’, laatste viering in de van Weliestraat.

30 maart, 17.00 uur: Communion Service

of the Anglican Church. Rev. Sam van Leer.

www.ru.nl/studentenkerk/activiteiten

Studenten

Global Village Festival 2008

14 t/m 28 maart, Global Village Festival

2008, Villa Lila, In de Betouwstraat 9

www.globalvillagefestival.nl

Schrijfvondens mensenrechten

18 maart/15 april/20 mei/17 juni,

19.00-20.00 uur, Rota 1 – TvA 6.

Filmavond Amnesty

19 maart, 20.30 uur, Café Trianon, ‘Bor-

dertown’, entree: €2,00.

Symposium Religiewetenschappen/ theologie

26 maart, 10.00-16.00 uur, ‘Godsdiensten en hun clichés’.

www.ru.nl/religiewetenschappen of

www.ru.nl/theologie

Rechtengala

29 maart: XXIVe Linklaters Koninklijk

Rechtengala. Kaartverkoop: JFV-kamer,

TvA 4.00.11.

www.jfvnijmegen.nl.

Workshop genderexpertise

2 april, 13.00-16.30 uur, Gymnasium GN1:

Workshop genderexpertise op de werk-

vloer. Opgeven vóór 16 maart via info@genootschapvrouwenstudies.nl.

www.ru.nl/genderstudies

Open dag Anatomisch Museum

6 april, 11.00-16.00 uur open tijdens het

Nationaal Museumweekend. Gratis rond-

leidingen door studenten Geneeskunde.

Geert Grootplein 21

www.umcn.nl/museum

Symposium Titus Brandsma Instituut

12 april, 10.30 uur: Symposium Spiritua-

liteit: zoeken, proeven, doen. Veertig jaar

Titus Brandsma Instituut. Plaats: De

Vereeniging,

www.ru.nl/titusbrandsma

F.C. Donders Centre

Tool-kit of Cognitive Neuroscience: ad-

vanced topics in MR imaging of the

brain: April 7-9, 2008.

www.ru.nl/fcdonders/courses

Lustrum Faculteit Managementwetenschappen

22 t/m 24 april, diverse locaties.

www.ru.nl/fm/lustrum

Symposium Soeterbeeck Programma

25 maart, 20.00 uur: symposium Tussen

kunst en kip. Over een kosmopolitisch

kweekproject in Museum Het Valkhof,

voorafgaand vanaf 19.00 uur bezoek aan

expositie met Koen Vanmechelen.

Inschrijven: www.ru.nl/kip

Cultuur

Cultuur op de campus

18 maart, 20.00 uur, CultuurCafé. Kunst-

gebit; Oud en nieuw in de literatuur, met

Herman Koch en Wiegertje Postma.

www.opruweplanken.nl.

19 maart, 19.30-21.10 uur, CC3. Film:

Heima, door Sigur Rós. Entree: €1,50

(studenten) of €2,50.

20 maart, 12.45-13.45 uur, De Rode

Laars, E 2.64. Theater: Intgeniep speelt

ZigZelf.

25 maart, 20.00 uur, CultuurCafé. JAZZ

op de Campus: BaJAZZo.

26 maart, 20.30-22.30 uur, Nijmeegse

Nacht van het Open Podium 2008: Finale,

reserveren via www.delindenberg.com

27 maart, 12.45-13.30 uur, De Rode

Laars, E 2.64. Film: Pixar Short Films.

www.ru.nl/cultuuroopdecampus

De Stad: publiekslezingen Filosofie

26 maart – De onderscheidende stad

2 april – Plein of muur? De stad als

politiek begrip

CC5, 19.30-21.30 uur. Inschrijven.

www.ru.nl/filosofie/publiekslezingen

De Zeven Kruiswoorden

21 maart Goede Vrijdag, 16.00-17.00 uur,

de ‘Zeven Kruiswoorden’ van Joseph

Haydn gespeeld door het Valkhof-strijk-

kwartet, bestaande uit: Fons Plasschaert

en Marianne de Leur-Stemp, viool,

Meindert Eland, altviool en Peter Ypma,

cello.

Plaats: Cenakelkerk, Heilig Landstichting

Han Fortmann Centrum

21 maart, 20.00-22.00 uur: ‘Dante’s

Divina Commedia in 111 pastels’, door

Juke Hudig over haar verbeelding van

111 momenten uit Dante’s boek.

Erasmuslaan 15. Kosten: 7,50 euro.

www.hanfortmanncentrum.nl

Benoemingen

Prof. dr. M.C.D.N.J.M. (Marie-Charlotte)

Huysmans is m.i.v. 1 september benoemd tot hoogleraar Cariologie en Endodontologie

Dr. C.J.H.M. (Kees) van Laarhoven is m.i.v. 1 september benoemd tot hoogleraar Heelkunde

Dr. Paul Hoebink is m.i.v. 1 maart benoemd tot bijzonder hoogleraar Ontwikkelingssamenwerking

Promoties & oraties

14 maart, 13.30 uur: promotie drs. F.P. de Lange (Soc. Wet.) 'Neural mechanisms of motor imagery'.

14 maart, 15.30 uur: promotie mw. drs. J.M.G.M. Stoep (Soc. Wet.) 'Opportunities for early literacy development: Evidence for home and school support'.

19 maart, 13.30 uur: promotie mw. V. De Matteis (FNWI) 'Synthesis of fluoride and trifluoromethyl substituted heterocycles via ring-closing metathesis'.

20 maart, 13.30 uur: promotie mw. J. Ferreira Montenegro (FNWI) 'Measurement of the W mass using semi-leptonic events at LEP'.

20 maart, 15.30 uur: promotie drs. Y. Levy (Man. Wet.) 'Ethics in Political Life. The Good Political Order and the Ethical Form of Action'.

27 maart, 15.30 uur: promotie mw. drs. S.H.A. Diepeveen (Med. Wet.) 'Oxidative Stress in End-Stage Renal Disease'.

28 maart, 10.30 uur: promotie mw. drs. M.A.M. Berends (Med. Wet.) 'Optimization of antipsoriatic treatments with special reference to monitoring of methotrexate-induced liver toxicity'.

28 maart, 13.30 uur: promotie drs. H.A. Machiels (Med. Wet.) 'Diaphragm function in animal models of chronic obstructive pulmonary disease'.

28 maart, 15.45 uur: oratie prof. dr. P. Buma. Benoemd tot hoogleraar aan het UMC St Radboud. Titel van de rede: 'Bewogen door ingenieuze weefsel-generatie'. Leeropdracht: Orthopedie.

31 maart, 15.30 uur: promotie mw. ir. J.M.C. Albers (Med. Wet.) 'COPD in primary care. Aspects of secondary prevention'.

2 april, 13.30 uur: promotie drs. E.L. Willighagen (FNWI) 'Representation of Molecules and Molecular Systems in Data Analysis and Modeling'.

2 april, 15.30 uur: promotie L.B.P.J. le Guyader (FNWI) 'Ultrafast Laser-Induced Spatially Modulated Excitations in Magnetic Systems'.

3 april, 13.30 uur: promotie mw. B. Güroglu (Soc. Wet.) 'Development of Dyadic Peer Relationships: Friendships and Antipathies'.

3 april, 15.30 uur: promotie drs. J.A. Knoop (Med. Wet.) 'Cognitive behaviour therapy for chronic fatigue syndrome: Analysis of the treatment response'.

PV Muziek in de Pauze

Op 31 maart van 12.45-13.15 uur organiseert de Personeelsvereniging weer muziek in de pauze met een optreden van het klarinetensemble 'Cadenza: Anneke Peters, Anja Hagenberg, Nel van den Berg, Johanneke Braaksma, Lidy Driessen en Marian Vissers spelen besklarinet en Anneke Matthijssen speelt basklarinet. Het repertoire van Cadenza varieert van klassiek tot modern.

Aula, Comeniuslaan 2.

www.ru.nl/pv

Verhuizing Studentenkerk

De Studentenkerk verhuist op dinsdag 25 maart van Erasmuslaan 15 naar Erasmuslaan 9. Op die dag is de Studentenkerk moeilijk bereikbaar. De laatste viering in de kerk aan de Prof. Van Weliestraat 4 is op Paaszaterdag 22 maart.

Het Getijdengebed is nog elke werkdag tot en met Witte Donderdag 20 maart van 12.45-13.10 uur.

Informatie: secretariaat, telefoon: 024-3619188.

www.ru.nl/studentenkerk

Bouw- en sloopwerkzaamheden UVB

Het Universitair Vastgoed Bedrijf (UVB) is op meerdere plaatsen op het universiteitsterrein bezig met werkzaamheden, onder meer de herinrichting van het Erasmusplein en het Pieter Bondamlein, dat begin mei moet zijn afgerond. Daarnaast worden op het terrein zogenaamde technische dunningen uitgevoerd, er worden bomen gekapt om een aantal bomen die lange tijd een rol spelen in het bos, te behouden, Richting Erasmuslaan worden oude paden van het landgoed Heyendaal weer vrijgelegd om looproutes te verbeteren en zichtlijnen te herstellen. Het servicemeldpunt van het UVB is bereikbaar onder 3611332, intern 33333

www.ru.nl/uvb

Beijerinck Premie Jeroen Cornelissen

Chemicus Jeroen Cornelissen heeft op 7 maart de Beijerinck Premie voor virologie 2008 ontvangen Deze wetenschapsprijs van 50.000 euro van de Koninklijke Nederlandse Akademie van Wetenschappen (KNAW) voor zijn werk op het gebied van reacties in virusbollen. Cornelissen is onderzoeker bij het Institute for Molecules and Materials.

www.ru.nl/persberichten

Vacatures

Kijk voor vacatures en uitgebreide informatie op: www.ru.nl/vacatures

Deze week onder meer:

- Medewerker Bedrijfsvoering (0,8 fte)
Faculteit der Letteren
- Afdelingshoofd Informatiediensten (1,0 fte)
Universiteitsbibliotheek/KDC
- Phd Student Action and Language (1,0 fte)
Faculteit der Sociale Wetenschappen
- Junior docent straf(proces)recht (1,0 fte)
Faculteit der Rechtsgeleerdheid

* Voor interne vacatures, kijk op www.radboudnet.nl/vacatures

Colofon

Vox is het tweewekelijks onafhankelijk magazine van de Radboud Universiteit Nijmegen.

Redactie-adres: Comeniuslaan 6. Postbus 9102, 6500 HC Nijmegen. Tel: 024-3612112.

Fax: 024-3612874.

E-mail: redactie@vox.ru.nl. E-mail Vox Campus:

voxcampus@communicatie.ru.nl

studenten: www.voxlog.nl

medewerkers: www.radboudnet.nl/vox-online

Redactie: Bea Ros (hoofdredacteur a.i.),

Carin Bökkerink (Vox Campus), Paul van den

Broek, Anne Dohmen (eindredactie), Rob

Goossens, Marjolein Pijnappels, Martine Zuidweg

Medewerkers: Stephan L. Borggreve,

Walter Breukers, Anouk Broersma, Gaby van

Caulil, Bregje Cobussen, Jacqueline van Dongen,

Jaap Godrie, Alex van der Hulst, Roel Neijts, Romy

van den Nieuwenhof, Oscar Paling, Sid Schaecken,

Renée van de Schans, Ilse Schuurmans,

Teun Verberne, Ruud Vos, Ron Welters, Anna van

de Weygaert, Christiaan de Wit

Columnisten: Mgt, Peter van der Heiden,

Henk van Houtum, Lisa Westerveld

Fotografie: Dick van Aalst, Bert Beelen, Duncan

de Fey, Erik van 't Hullenaar, Gerard Verschooten

Illustraties: Miesjel van Gerwen, Merlijn Draisma,

Michiel Vijselaar

Redactieraad: prof. dr. C.C. van Baalen, M.B.W.

ter Berg, drs. R. van den Brink, dr. E. Denessen,

S.C.W. ter Hart, prof. dr. R. Holderinet,

W. Scholten, prof. mr. P.J.P. Tak, J. de Vos

Vormgeving en opmaak: Nies en Partners bno,

Nijmegen

Advertenties: Bureau van Vliet 023-5714745,

zandvoort@bureauvanvliet.com. Redactie Vox

024-3612112, advertentie@vox.ru.nl.

Abonnementen: Personeelsleden, studenten:

€ 25,- o.v.v. student- of personeelsnummer

Overigen: € 35,- over te maken op gironummer

2367526 t.n.v. Stg. KU Radboud Universiteit

Nijmegen Vox.

Adreswijzigingen: Abonnementenadministratie

Vox, Postbus 9102, 6500 HC Nijmegen,

tel: 024 - 3615984

Druk: Thieme MediaCenter Nijmegen

Foto omslag: Duncan de Fey

Vox Campus

Vox Campus verschijnt in Vox onder verantwoordelijkheid van de afdeling Communicatie van de Radboud Universiteit Nijmegen.

Redactie: Carin Bökkerink (coördinatie),

Kelly Huijsmans, Karen Thoms

Redactieadres: Comeniuslaan 6, Postbus 9102,

6500 HC Nijmegen. Tel: 024-3612112.

Mededelingen of berichten voor Vox Campus kunt

u sturen naar: voxcampus@communicatie.ru.nl

De deadline voor het aanleveren van berichten in

Vox Campus is woensdag om 14.00 uur in de

week voor verschijning. De volgende Vox Campus

verschijnt op donderdag 3 april.

Eind mei wordt voor de eerste keer in Nederland het *World University Championship Cycling* gehouden. Bestuursleden Annelien Arnouts (26), Hilde Joosten (27) en Rob Vaessen (25) wonen alle drie in het SSHN-complex Boeckstaetedreef.

Huisgenoten

Annelien (penningmeester): "Jullie hoeven toch niet mijn kamer te fotograferen? Ik heb het zo druk dat ik geen tijd heb gehad om op te ruimen."

Rob (voorzitter): "Laten we maar bij Hilde afspreken, dachten we meteen. Daar is het netjes."

Hilde (wedstrijdcommissie): "Omdat ik de meeste ruimte heb. Sinds mijn relatie uit ging, woon ik in mijn eentje in een tweepersoonsappartement."

Annelien: "Ik vind het hier heel prettig wonen. Nu ik ben afgestudeerd vind ik het heel leuk nog een jaar in het studentenwereldje te zitten."

Rob: "Ik ook. Daarom ben ik ook voorzitter geworden van het WUC Cycling. We zijn een superprofessionele organisatie waar veel geld in omgaat, maar het is ook gezellig en studentikoos."

Annelien: "Mensen vragen mij vaak waarom ik niet meteen een betaalde baan heb gezocht. Maar ik leer hier zó veel. Omdat het voor de eerste keer in Nederland wordt georganiseerd, moet je heel inventief zijn."

Hilde: "Je duikt erin zonder te weten waar je aan begint. Er zijn heel veel regeltjes voor een WK."

Rob: "Sporters mogen bijvoorbeeld met niet meer dan vier mensen een douche en we delen."

Hilde: "Er moeten zelfs dopingcontroles gehouden worden, anders is het geen officieel WK."

Rob: "De ene keer zit ik met de burgemeester om tafel, dan heb ik weer een afspraak bij een afvalverwerkingsbedrijf. Hartstikke leuk."

Annelien: "We hebben nu 36 vrijwilligers. Maar in mei zullen dat er 500 zijn – we zijn nog hard op zoek naar mensen."

Hilde: "Waarschijnlijk doen er meer dan 26 landen mee."

Rob: "Eerst had ik helemaal niks met wielrennen. Wél met sponsoring en het organiseren van evenementen. Maar ik heb inmiddels een fiets gekocht!"

Hilde: "Ik heb een oude fiets van mijn vader. Hij is heel fanatiek."

Annelien: "Bij mij zit wielrennen ook in de familie. Op vakantie namen wij altijd de fiets mee."

Elke morgen om half negen vertrekken Rob en Annelien naar de universiteit. Op de twintigste verdieping van het Erasmusgebouw bezet het WUC Cycling vier kamers. Wat Rob betreft gaat het besturen na het WUCC gewoon door. "We hebben al weer plannen voor een volgend evenement. Wij zijn toch van die types die altijd ergens in een commissie zitten."

*Tekst: Anna van de Weygaert
Fotografie: Duncan de Fey*

*Ook met je huisgenoten in Vox?
Mail naar redactie@vox.ru.nl*